

Τό σάδόνι του γιατρού

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

—Μαμά... Ξεπασα τόν μπαμπά!...

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3
ΙΟΥΝΙΟΣ 1949

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
BIODER- MA	Βιταμίναι Α και D., Chinosol και αντισηπτικά αιθέρια έλαια	Πρόσφατα τραύματα. Έγκαύματα πά- σης φύσεως, Άτονα έλκη. Δοθιήνες. Χείμετλα	Άλοιφή	Συνήθης καθαρισμός της πληγής. Με- τά ταυτα επίθεσις παχέος στρώματος άλουφης
BETAPE- PSINE	Σταθερά χημική ένωση Bétai- ne Chlor. et Pepsine.	Γαστρική ανεπάρκεια (δυσπεψία). Υ- περχλωρυδρία. Γαστρίτιδες. Διάρροια στομαχικής φύσεως	Δισκία	Ενήλικες: 1-4 δισκ. ήμερησίως, εντό όλιγου ύδατος κατά την διάρκειαν του γεύματος ή μετά τοῦτο. Παιδιά: 1)2- 2 δισκία ήμερησίως
BIOGA- STROL	Bismuth, Carbonate de Ma- gnésie, Carbonate de Chaux.	Έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύ- λου. Υπερχλωρυδρία, μορφαι τινές κωλίτιδων και έντερτιδων	Λεπτεπί- λεπτος κό- νις	1 κοχλιάριον του καφέ εντός 1)2 πο- τηρίου ύδατος μετά τὰ κύρια γεύ- ματα
BROVI- CALCINE	Πρωτότυπος συνδυασμός θρω- μολύχου άσβεστίου μετά Βιτα- μίνης Β ¹	Ψυχονευρώσεις, όξεϊα και χρονία νευ- ρασθένεια, διαταραχαι του νευροφυτι- κού συστήματος, ώρισμένοι τύποι δερ- ματοπαθειών	Φύσιγγες των 10 c. c. Σταγόνες	Ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς 5-10 cc. και εις βαρυτέρως περιπτώσεις 20 cc. ήμερησίως. Σταγόνες τρεις φορές ήμερησίως, ανά 50 σταγ. Παιδιά τό 1)2
CALCIO- VITAMINE	Όργανικά άλατα άσβεστίου και Βιταμίνης D. Υπερέχει των πα- ραπλησίων λόγω του διαλυτός του διαλύματος, συντελούντος εις την καλλιτέραν απορρόφησιν	Άδενοπάθεια. Προφυματικά και φυ- ματικά καταστάσεις. Φυματίωσις των δοτών. Κατάγματα. Αιμορραγίαι πά- σης φύσεως. Άδυναμικαι καταστάσεις	Φύσιγγες του 1 c. c.	1 φύσιγγή ήμερησίως επί 10 ήμέρας όποδερμικώς. Μετά εβδομαδιαίαν δια- κοπήν ή σειρά των ένέσεων επανα- λαμβάνεται
DECAL	Πρωτότυπος και ειδική σκευα- σία Άσβεστίου και Βιταμίνης D. Μοναδικόν άσβεστούχον πα- ρασκευάσμα ένισχυμένης ένερ- γείας	Όλαι αι ένδείξεις του άσβεστίου. Ά- τονία. Αιμορ. καταστάσεις. Έμετοι. Διάρροια	Φιαλίδια έπαρκούν- τα διά 30 ήμέρας	Ενήλικες: τρεις τής ήμ. ανά 50 στα- γόνες. Παιδιά δι' έκαστον έτος ήλικ- 2 φορές ήμερησίως ανά 50 σταγόνες. ώς Αιμοστατικόν: τρεις τής ήμέρας ανά 100-200 σταγόνες
ENTERO- FORMINE	Ίωδοχλωροξυκινολετίνη	Θερμιναι διάρροιαι. Άμοιβαδογενής και βακτηριακή δυσεντερία. Κατάρροικαι και λοιμώδεις κωλίτιδες	Δισκία	Ενήλικες έσωτερικώς: 1-2 δισκία τρίς τής ήμέρας. Παιδιά 6-10 έτών 1)2-1 δισκία ήμερησ. Διά του όρθου 250-300 c. c. γαλακτώματος διά διαλύσεως 4-8 δισκίων έντός προθερμανθέντος ύδατος
EVELPIN	Προβιταμίνη Α, Ηλεκτρολύται, Λευκίνη, Χολεστερίνη, Βιταμί- νη C εις αξιόλογον ποσότητα	Όργανική άτονία. Προφυματικά κατα- στάσεις. Άναιμία. Χλώρωσις, νευρα- σθένεια. Άνάρρωσις κατόπιν θαρείας έμπυρέτου νόσου. Νευρασθένεια. Ά- νικανότης νευρ. αιτιολογίας	Φύσιγγες των 1,5 c. c.	Ένδογλουτιαίως 1 φύσιγγή ήμερησίως. Η πλήρης θεραπεία απαιτεί 20 - 30 φύσιγγας.
HÉMAGOL	Valerianate de Menthol, Apíol. Absinthe. Armoise. Aloès. Protoxalate de Fer. Phénacétine. Folliculine.	Άμηνόρροιαι. Όλιγομηνόρροιαι πά- σης φύσεως. Καθυστερήσεις, διαταρα- χαι έμμηνορροίας. Επώδυνοι περίοδοι	Δισκία	1-3 δισκία τρίς τής ήμέρας (πρωί-με- σημέρι- βράδυ) πρό του φαγητού. Συνιστάται ή λήψις του Hémagol 4-5 ήμέρας πρό τής άναμ. περιόδου
HYPOTEN SIF FAREL	Benzoate de Benzyle. Sol. de Nitroglycerine	Άρτηριακή υπέρτασις και ιδιοπαθής. Σπασμοί και αύξεις του τόνου των λεί- ων μυϊκών ίνών. Άγγειοκινητικαι δια- ταραχαι. Σπασμικαι καταστάσεις μη- τρως, θρόγγων, λάρυγγος. Άσθμα. Ί- λιγγοι. Έμβολα. Βαρυκοτα	Σταγόνες	20 - 30 σταγόνες τρίς ή τετράκις τής ήμέρας συμφώνως τή ιατρική οδηγία

Η συνέχεια των προϊόντων "FAREL", εις την 15ην σελίδα

Τό σαδόνι του διαβού

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΠΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51-181

ΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΤΟΣ 15ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.
ΤΕΥΧΟΣ 3ον ΙΟΥΝΙΟΣ 1949

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνος
Λέλινα

Η ΓΑΛΛΙΚΗ Άκαδημία των Έπι-
στημών ή όποια εξέτάζει ζη-
τήματα σχετιζόμενα με τούς
νόμους, την ιστορίαν, την οι-
κονομίαν και την κοινωνιολο-
γίαν, κατόπιν πολυμέρων συ-
ζητήσεων, εξέδωσε πρό δεκαπενθημέ-
ρου απόφασιν, διά της όποιας αποδο-
κιμάζει ζωηρώς την ιδέαν πού έρρίφθη
από μερικούς κοινωνιολόγους σχετι-
κώς με την τεχνητήν γονιμοποίησιν
έπί ανθρώπων.

Σύμφωνα με την ιδέαν πού έρριψαν
οί έν λόγω κοινωνιολόγοι, θα έπρεπε
νά έπιτραπή ή τεχνητή γονιμοποίησις
γυναικων των όποιων οι σύζυγοι πά-
σχουν από στειρώσιν.

Η Γαλλική Άκαδημία Έπιστημών,
με την απόφασιν πού εξέδωσε επί του
προκειμένου, αποφαινεται ότι ή τεχνη-
τή γονιμοποίησις θα έδωμιούργει τόσας
άντιθέσεις έναντιαν τής ήθικής, του
νόμου και τής άρμονικής συμβιώσεως
των άνδρoγύνων, ώστε θα έπρεπε νά
συναντηθή σοβαράν αντίδρασιν.

«Τό γεγονός τής εισαγωγής εις μίαν
οικογένειαν ένός νεογνού, — λέγει με-
ταξύ άλλων ή απόφασις τής Άκαδη-
μίας — τό όποιον θα λάβη τό έπόνυ-
μον του συζύγου τής μητρός του και
τό όποιον θα πιστεύη ότι είναι τέκνον
αυτού, πρέπει νά θεωρηται ως δια-
σπών τά θεμέλια του γάμου, τής οι-
κογενείας και τής κοινωνίας».

ΖΕΣΤΗ - ζέστη - ζέστη. — Τό καλο-
καίρι ήρθε πάλι. Οί γιατροί τρίβουν τά
χέρια τους... πρώτοι και αγαπητοί οίτις
λουτροπόλεις όπου κοντά στην περι-
ποίησις τής άσθενούσης μαμάς, θερα-
πεύουν και την νεαρά κόρη πάσχουσαν
έκ φλογώσεως (!) τής καρδιάς.

Στίς πλάζ, περιζήτητοι πάλι για-
τίς... τυχόν πρώτες βοήθειες! εις πε-
ρίπτωσιν άτυχημάτων. Κάρφος εις τά
μάτια των νεαρών δανδήδων, διά τό δι-
καίωμα των Ιατρών, νά θεραπεύουν
κατά μόναν - υπό την σκηνήν - τάς πα-
θούσας!

Δυστυχώς διά τούς Ιατρούς και ευ-

τυχώς για μάς, οί άλλοτε πιστοί σύμ-
μαχοι των Ιατρών κάθε καλοκαίρι, τυ-
φος - παράτυφος κτλ. τούς έχουν έγ-
καταλείψει. Έκτός τούτου, βοηθούντων
και των διαφόρων Ιατρικών συμβου-
λών στά περιοδικά και στίς έφημερί-
δες, κάθε παραθεριστής - όπλίζεται με
μερικά ξενόφωνα χαπάκια - και προ-
σβλέπει μετά θάρρους, κάθε άγγουρον-
τοματοσαλάτα! τό φόβητρο άλλοτε
του καλοκαιριού.

ΔΕΝ ΦΘΑΝΕΙ δέ κι' αυτό. Οί διά-
φοροι μικροπωληταί τής όδοϋ Άρι-
στείδου, κοντά στά ποικιλώνυμα κου-
τιά των κονσερβών διαλαλούν και τό
μαγικό φάρμακο πού σοϋ έπιτρέπει
νά πίνης δι,τι νερό βοής μπροστά σου
και διψάς, Μικρά - μικρά κουτάκια με
χαπάκια πού διαλύεις μέσα στό νερό
πριν τό πιής και με μιάς σκοτώνονται
όλα τά μικρόβια, Άκούσαμε μάλιστα
και κάποιον νά τά προσφέρη λέγον-
τας.

—Πάρτε και σεις τό φάρμακο τής
"Άφρικας! μ' αυτό ένίκησε ό Μονγκό-
μερϋ!

Πάει λοιπόν και μ' αυτό ακόμη ή
εύκαιρία πολλαπλών Ιατρικών έπισκέ-
ψεων τό καλοκαίρι!

ΠΑΡ' ΟΣΑ όμως λέμε και γκρινιά-
ζουμε, ένα είναι βέβαιο. Τό καλοκαί-
ρι, με τίς λουτροπόλεις και τίς πλάζ!

πολλοί νεαροί γιατροί — πού είναι πάν-
τοτε αγαπητοί και περιζήτητοι στίς
παρέες — θα μάς δώσουν τον έρχόμενο
χειμώνα την εύκαιρία νά τούς συγα-
ρούμε για τούς γάμους των, έπακολού-
θημα τής θερμής (!) έποχής του έτους!

ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ οί τόσες καθημερι-
νέ, στεναχώριες μας και τώρα μιά
καθημερινή έφημερίς μάς βάζει νέες
στό κεφάλι. Άρχισε πρό ήμερών με-
γάλη και πολύστηλη καμπάνια για τον
καρκίνου.

Λογής, λογής γνώμες και περιστατι-

κά, περνοϋν καθημερινά από τίς στή-
λες τής έφημερίδος αυτής και στό
διάβασμά της παθαίνουμε, αθελά μας
ανάτριχίλα.

Πολλοί και διάφοροι τύποι καρκίνου
αναφέρονται εκεί μέσα καθώς και τά
χρησιμοποιούμενα μέσα πρός θερα-
πείαν των. Άλλά, πουθενά δέν είδα-
με νά αναφέρεται ό τόσο γνωστός
στόν τόπο μας τύπος του «καρκίνου
τής τσέπης». Όλοι στην Ελλάδα,
αυτή την καταραμένη νόσο πού πρό-
παντός τώρα τό καλοκαίρι, μάς έκδη-
λώνεται πιό έντονα.

Με τό αναγκαστικό βγάσιμο του
παλτου και τής σωτήριας καμπαρδί-
νας, πού κρύβει τό χειμώνα τόσα και
τόσα... παθήματα τής τουαλέττας
μας, ό άμειλικτός ήλιος μάς αναγκά-
ζει νά τά δείχνουμε. Και στην περι-
πτώσει αυτή παρουσιάζονται οί για-
τροί πού θεραπεύουν τά καταστραμέ-
να κοστούμα μας — όπως αυτοδιαφη-
μίζεται στίς έφημερίδες ένα κατάστη-
μα γυρίσματος... Ξαναγυρίσματος και
μανταρίσματος στην Όμόνοια.

Δέν γνωρίζουμε αν ή γρίπη μάς
περιφρόνησε τον περασμένο χειμώνα
ή αν από μακριά πληροφορήθηκε τά
χάλια μας και μάς λυπήθηκε.

Γεγονός είναι ότι μάς παρέκαμψε.
Μπορεί και νά μάς φόβηθηκε. Ποιός
ξέρει!

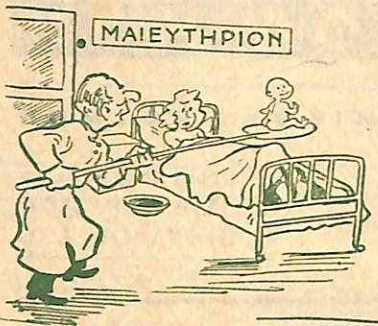
Άτυχώς δέν μπορούμε νά πούμε τό
ίδιο και για τή λύσσα. Με τίς πρώ-
τες ζέστες σημειώθηκαν τά πρώτα
κρούσματα. Ποιά τά αποτελέσματα;
Οί άρμόδιοι άς κάμουν ένα περίπατο
μέχρι του Λυσισιατρείου για νά ση-
ματίσουν γνώμη. Πρό ήμερών μάλις
λύσσαξε και μιά γάτα και καταξέ-
σκισε μιά μικρούλα.

Δέν πρόκειται βέβαια ή στήλη
αυτή νά κηρύξη τον πόλεμο στό σκυ-
λο, στόν πιστό αυτό φίλο του ανθρώ-
που. Τίποτε δέν την έμποδίζει όστό-
σο νά κηρύξη τον πόλεμο έναντίον
έκείνων έκ των κατόχων σκύλων, πού
άγνοουν τίς σχετικές διατάξεις.

Ό κίνδυνος τής λύσσας δέν είναι κίν-
δυνος παρωχίδος. Δέν άρκει ή δη-
λητηρίασις των άδελφότητων σκύλων.
Με αυτήν δέν γίνεται τίποτα! Μόνον
οί άυστηρές κυρώσεις θα μπορούσαν
νά φέρουν θετικά αποτελέσματα. Ό
τύπος και ό ραδιοφωνικός σταθμός άς
αναλάβουν τή διαφώτισι του κοινού.
Σ. Ζ.

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΦΘΗΝΑ ΤΗΝ ΓΛΥΤΩΣΑΝ

ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Δὲν ὑπάρχει γιατρός πού νά μή κινδύνεψε μιά τουλάχιστον φορά ἐξασκῶντας τὸ ἐπάγγελμα του. Περισσότερο ὅλων κινδυνεύουν οἱ γυναικολόγοι πού ἐξασκοῦν στίς ἐπαρχίες. "Ενας γιατρός πού ἐξασκεῖ σέ ἐπαρχία, προτιμᾷ νά ἀντιμετωπίσῃ μιά ἐπιδημία, διακόσιες διπλές περιπνευμονίες καὶ ἄλλα τόσα τεχαῖα δυστυχήματα, παρά ἕνα δύσκολο τοκετό! Γιατί ὁ ἐπαρχιώτης καὶ ἰδίως ὁ χωριάτης μπορεῖ νά τάρῃ ἐπὶ τρίμηνο ἕνα γιατὸρ κουβαλῶντας του ὅλη του τὴν οἰκογένεια γιὰ ἐξέτασι καὶ νά τὸν πληρώσῃ... μὲ ἕνα λαγὸ ἢ μὲ δύο κοτόπουλα, ἀλλὰ ὅταν πρόκειται νά γεννήσῃ ἡ γυναῖκα του, τρελλαίνεται, κάνει θυσίες, τὰ κάνει θάλασσα. Ἀλλοίμονο στὸν γιατρὸ, ἂν πάθῃ τὸ παιδί! Καὶ τρισαλλοίμονό του ἂν τὸ παιδί πού θὰ πάθῃ τύχη νά εἶναι ἀγόρι! "Αν πάθῃ ἡ λεγώ, μικρὸ τὸ κακὸ καὶ γιὰ τὸν ἐπαρχιώτη καὶ γιὰ τὸν γιατρὸ!

"Ἡ περιπέτεια πού ἐξῆσε γνωστὸς γυναικολόγος, ὅταν πρὸ τριανταπέντε περίπου χρόνων ἐξασκοῦσε στὴ Λειβαδιά, εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικὴ:

"Ενα πρωί, καθὼς ἔπαιρνε τὸν καφέ του στὸ ἱατρεῖο του μὲ φίλο του παθολόγο, ἐνέσκυψαν ξαφνικὰ δύο ἐνοπλοὶ νέοι πού εἶχαν φθάσει ἐφιπποὶ ἀπὸ τὸ γειτονικὸ χωριὸ καὶ ἀφῆσαν τὰ ἄλογά τους ἔξω ἀπὸ τὸ ἱατρεῖο.

— Γιατρέ, ἔλα νά πᾶμε γρήγορα στὸ χωριό...

— Τί τρέχει;

— Γεννάει ἡ γυναῖκα τοῦ τσέλιγγα... καὶ δὲν μπορεῖ νά γεννήσῃ!

— Δὲν μπορεῖ νά γεννήσῃ; Φέρατε μαμμή;

— Ὁ τσέλιγγας φώναξε μιά γυναῖκα πού κάνει αὐτὴ τὴ δουλειά, ἀλλὰ κείνη τὰ παρήτασε... καὶ λάκισε!

— Λάκκησε;

— Λάκκησε γιατρέ μου καὶ τὴν ἄφησε νά σκοῦζῃ!... "Ελα νά πηγαίνουμε κι' ὁ κόπος σου θὰ πληρωθῇ καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Τὸν ξέρεις τὸν τσέλιγγα ἂν λογαριάζῃ λεφτά...

"Ὁ ἀτυχὴς γυναικολόγος βρέθηκε σέ δύσκολη θέσι. Ἡ μαμμή τὸ εἶχε σκάσει! Δύσκολος τοκετός! Καὶ ἂν τὴν εἶχε σακατέψῃ; Τί νάκανε; Νὰ ἀρνηθῇ νά σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῆς γυναίκας πού κινδύνευε; Δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε ἡ συνείδησί του. Καὶ δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπαν καὶ τὰ πιστόλια τῶν δύο ἐκείνων ἐξέλλων.

— Καλά, θὰ ἔλθω μαζί σας, ἀποκρίθηκε ὕστερα ἀπὸ μικρὴ σκέψι, ἀλλὰ θὰ πάρω μαζί μου καὶ τὸ συνάδελφό μου.

— Νὰ τὸν πάρῃς. Θὰ πληρωθῇ κι' τὸς τὸν κόπο του. Πάρε κι' ἄλλον ἕνα ἀκόμα. Ὁ τσέλιγγας δὲ λογαριάζει λεφτά...

"Ὁ παθολόγος σάστισε.

— Τί; Θὰ μὲ πάρῃς μαζί σου;

— Ναί! Θάρῃς!

— Μά... τί φταῖω ἐγώ;

— Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζεσθαι...

— Για τὰ βάρη δὲ λέω ὅχι... Ἀλλὰ τὸ ξύλο δὲν εἶναι βάρος καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ παρουσιάζεται ὑπὸ μορφὴν λαχείου!

— Πᾶμε ὁπωσδήποτε... καὶ ὁ Θεὸς μαζί μας!

"Ὑστερα ἀπὸ λίγα λεπτά, οἱ δύο γιατροὶ ἀκολουθοῦσαν ἐφιπποὶ τοὺς δύο ἐνόπλιους.

Τὸ ὄρεινὸ χωριουδάκι ἀπέειχε περὶ τὰ ἑπτὰ χιλιόμετρα ἀπὸ τὴ Λειβαδιά καὶ τὸ κτήμα τοῦ τσέλιγγα βρισκόταν σέ μικρὴ ἀπόστασι. "Ὅταν οἱ τέσσερις καβαλλάρηδες ἐφθασαν, ὑπῆρχε ὁλόγυρα ἐξαιρετικὴ κίνησι. Γυναῖκοι-λες πηγαίνοντο καὶ δεκάδες χωρικὴν συζητοῦσαν ζωηρά. Οἱ περισσότεροι εἶχαν στοὺς ὤμους των τὰ τουφέκια των γιὰ νά ρίξουν τὰ... νενομισμένα σμπάρα ἂν τὸ παιδί ἦταν ἀγόρι! Σὲ μιά γωνιά βέλαζαν τὰ ἀρνιά πού θὰ πληρώναν μὲ τὴ ζωὴ τους τὸ χαρμόσυνο γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ διαδόχου τοῦ τσέλιγγα! "Αν ἦταν κορίτσι, οὔτε σμπάρα θ' ἀκουγόντουσαν οὔτε οἱ σοῦβλες θὰ γύριζαν!

Συγκινημένος ὁ τσέλιγγας προὔπανθησε τοὺς δύο γιατροὺς καὶ τοὺς πέρασε στὸ δωμάτιο τῆς ἐτοιμόγεννης, πού προσπαθοῦσε μάταια νά τὴν βοηθήσῃ μιά γρηούλα.

— Ἀφήστε μας μόνους! διάταξε ὁ γυναικολόγος.

"Ὁ τσέλιγγας πῆρε τὴ γρηά καὶ βῆκε.

Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ πού ἔρριξε ὁ γυναικολόγος στὴν ἀτυχὴ γυναῖκα, ὥχρησε. Μόλις ἀνέπνεε. Τὴν ἐσεκέπασε καὶ ἔμεινε σὺν ἀπολιθωμένους. Τὸ αἷμα εἶχε σχηματίσει λίμνη ὁλόγυρα καὶ παιδί δὲν ὑπῆρχε στὴν κοιλία τῆς!

— Ἀλλά... σὺ γέννησες κιόλας! Ποῦ εἶναι τὸ παιδί;

"Εκείνη τὸν κῦτταξε ἄφωνη καὶ μὲ σβουμένα μάτια. Βρισκόταν πιά στίς τελευταῖες τῆς στιγμῆς. Εἶχε χάσει πιά ὅλο τῆς τὸ αἷμα!

"Ανασηκώνοντας ἕνα προσκεφάλι ἀπὸ κάποιο καλάθι, ὁ παθολόγος βρῆκε νεκρὸ τὸ παιδί. "Ενα τετράπαχο ἀγοράκι!

"Ἡ μαμμή ὅταν εἶδε νεκρὸ τὸ παιδί, τὸ πέταξε στὸ καλάθι, ἐγκατέλειψε στὴν τύχη τῆς τῆ λεγώ κι' ἔσπευσε νά ἐγκαταλείψῃ καὶ τὸ χωριό!

— Τὸ παιδί πάει... "Ας δοῦμε πὼς θὰ σώσωμε αὐτὴ τὴ δυστυχισμένη.

"Αλλὰ ἦταν ἀργά πιά! "Ὑστερα ἀπὸ λίγα λεπτά τῆς ὥρας οἱ δύο γιατροὶ μποροῦσαν νά πιστοποιήσουν καὶ τὸ δικό της θάνατο. Δὲν εἶχαν πιά παρά νά κυττάξουν ρῶς θὰ σωθοῦν οἱ ἴδιοι! "Εσκέπασαν μὲ μιά κουβέρτα τὴν πεθαμένη, ἀφοῦ τοποθέτησαν πλάι τῆς τὸ νεκρὸ ἀγοράκι τῆς καὶ βῆκαν. "Εξω τοὺς περιμένε ἀνυπόμονος ὁ τσέλιγγας.

— Λοιπόν; Τέλειωσε; Εἶναι ἀγόρι;

— Δὲν τέλειωσε ἀκόμη. Ἐλεῖ πεντε ὥρες γιὰ νά γεννήσῃ. Γιὰ νά βγαῖνῃ τὸ παιδί τόσο δύσκολα θὰ πῇ πὼς εἶναι ἀγόρι. Τώρα εἶναι βυθισμένη. Νὰ μὴ τὴν ἀνησυχῇ κανεῖς. Ἐμεῖς θὰ πεταχτοῦμε ὡς τὴ Λειβαδιά νά φέρουμε τὰ κατάλληλα ἐργαλεῖα. Ἀφήνουμε τὸ βαλιτσάκι μας μὲ τὰ ἐργαλεῖα. Νὰ μὴ τὸ ἀγγίξῃ κανεῖς ὥσπου νά γυρίσουμε.

Καβάλλησαν καὶ ἀπομακρύνθηκαν μὲ τὴν ἡσυχία τους γιὰ νά μὴ ἐγγείρουν ὅποιους. "Ὅταν θὰ βρισκόντουσαν σ' ἀρκετὴ ἀπόστασι τότε θὰ σπηρούνιαζαν τὰ ἄλογά τους. Δὲν εἶχαν ὥστόσο ἀπομακρυνθῇ περισσότερο ἀπὸ πεντακόσια μέτρα καὶ ἀκούσαν ξοπίσω τους πυροβολισμούς καὶ φωνές, ἐνῶ σφαῖρες σφύριζαν στὰ αὐτιά τους.

— Δρόμο συνάδελφε καὶ πᾶμε χαμένοι!

Δεινοὶ ἵππεις δὲν ἦσαν οἱ δύο γιατροὶ. Ἀλλὰ μπρός στὸν βίνδυνο ἔγιναν ἄραβες καβαλλάρηδες ἂν ὅχι Κοζάκοι τοῦ Δόν!

Τί εἶχε συμβῇ;

"Ανυπόμονος ὁ τσέλιγγας εἶχε μπῇ στὸ δωμάτιο, εἶδε τὴ συμφορὰ του καὶ πετάχτηκε ἔξω (Ἡ συνέχεια στὴ 14η σελίδα)

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΓΑΛΗΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΡΟΙ

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΜΠΑΡΛΑ

Τὸ χαιρέκακο ἐπίγραμμα πού διακοσμοῦσε τὸ ἄρθρο ἐκλεκτοῦ καὶ ἀνώνυμου συνεργάτη στοῦ πρώτου φύλλου:

Φυλάξον, μὴ τὸν δέχῃς σὸν Γ' Ἀδὴ Περσεφόνῃ, εἰν' ἱκανὸς καὶ τοὺς νεκροὺς [γὰ... ξαναθανάτωνε]!!

μοῦ θύμιζε κάποια λόγια τοῦ ἀειμνήστου κι' ἀδέχαστου "Α-ποστόλου Δοξιάδῃ. "Ὁ γυιὸς μου εἶχε προσβληθῇ ἀπὸ κοκκύτη σὲ ἡλικία πού ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ εἶναι σχεδὸν κατὰ κανόνα θανατηφόρος. Τὸν περιέβαλαν ὁ Δοξιάδης, ὁ Πράττικας καὶ ὁ ἱατρός τῆς "Ενώσεως Συντακτῶν "Ιω, Ἀθανασιάδης. "Ὅταν παρ' ἐλπίδα ἐθεραπεύθη, ὁ Δοξιάδης τοῦ εἶπε γελῶντας μὲ τὸ ῥαῖο ἀνοιχτόκαρδο γέλιο του:

— Παιδί μου, ἐγλύτωσε ἀπὸ τρεῖς γιατροὺς. Δὲν πρόκειται νά πάθῃς τίποτε στὴ ζωὴ σου. Θάσαι ἐφτάψυχος...

Τὸ ἴδιο ἐπίγραμμα μοῦ θύμιζε ἐπίσης τὴ γνώμη πού εἶχαν γιὰ τοὺς γιατροὺς οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι. "Ἡ ἴδια χαιρέκακη δυσπιστία. "Ὁ ἴδιος σατυρικός διασυρμός. Ἀλλὰ πρέπει νά δηλώσω ὅτι οἱ πρόγονοί μας δὲν εἶχαν ἄδικο. Μέσα στοὺς γιατροὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ ἐπιστήμονες εἶτανε λίγοι. Ἐπλεόναζαν οἱ ἀκατάρτιστοι καὶ δὲν ἔλειπαν οἱ ἀγύρτες πού ἐξεμεταλλεύοντο τὴν εὐπιστία τοῦ κοσμάκη. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐθεράπευαν μὲ μαγανιές καὶ ἔορκια. "Ενας ἄλλος ἐξ ἴσου θανάσιμος κίνδυνος γιὰ τοὺς ἀρχαίους "Ελληνες ἦταν οἱ φαρμακοπῶλαι. Πουλοῦσαν φάρμακα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδικῆς τους ἐμπνεύσεως, χωρὶς ἱατρικὲς συνταγές. Καθένας, δηλαδή, ἀπ' αὐτοὺς ἦταν κι' ἀπὸ ἕνας πᾶτερ-Γυμνάσιος πού ἀντὶ γιὰ ῥάσο φοροῦσε τὸ ἀρχαῖο χιτῶνι.

Μιά ὥρα περιγραφή τοῦ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου γιὰ τὸν τρόπο πού ἐξασκοῦσαν τὸ ἐπάγγελμα τους οἱ ἱατροὶ τῆς ἀρχαιότητος μᾶς θυμίζει τοὺς ὁδοντογιατροὺς τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ τῆς πλατείας τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου πού καβαλλίκευαν ἕνα μόνιπο κι' ἔβγαζαν λόγους γιὰ νά προσελκύσουν τὸ πλῆθος πού μαζεῦετο γύρω τους. Τὰ ἴδια περίπου μέσα μετεχειρίζοντο καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐν ἀγυρτεῖα συνάδελφοί των. "Ὁ Δίων μᾶς τοὺς παρουσιάζει νά ἐπιδεικνύουν δημοσίᾳ σαροὺς ἀπὸ συμπλέγματα ὀστέων καὶ ἀρθρώσεις γιὰ νά ἐξαπατήσουν τοὺς ἀφελεῖς πού χαζεύανε σὰν παιδιὰ μπροστὰ στὸ ἀξιοπερίεργο αὐτὸ θέαμα. Γιὰ νά κάνουν ἀκόμα ζωηρότερη ἐντύπωσι στὰ πλῆθη ἐντύποντο μὲ χτυπητὴ κι' ἐπιδεικτικὴ πολυτέλεια, πού δὲν ἀπέχετο πολὺ ἀπὸ τὸ γελιό.

"Ὁ Ἱπποκράτης ἀνέλαβε συστηματικὸν ἀγῶνα γιὰ νά θέσῃ τέρμα στὴν κατάστασι αὐτὴ, πού ρεζίλευε τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη. Πρῶτ' ἀπ' ὅ, α συνιστᾷ στοὺς ἱατροὺς νά παύσουν νά... μασκαρεύονται. Πρέπει νά εἶναι κόσμιοι, νά ντύνονται κομψά, ὅχι ὅμως ἀλαζονικά καὶ ἐπιδεικτικά, καὶ προπάντων πρέπει νά διατηροῦν καθαρά τὰ μαλλιά καὶ τὰ γένεια τους. Καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Ἱπποκράτους, οἱ ἀρχαῖοι ἱατροὶ συνεδύαζαν ἐνίοτε τὴν πολυτέλεια μὲ τὴν ρυπαρότητα. Τὰ ἴδια συνιστᾷ στοὺς συναδέλφους του καὶ ὁ Γαληνός. Τοὺς καθορίζει μάλιστα ἐπακριβῶς τὸ ντύσιμό τους. Πρέπει νά εἶναι ἕνα ντύσιμο οὔτε πολυτέλεια καὶ ἀλαζονικὸ, οὔτε πάλι καὶ τὸ ἀντίθετο, ρυπαρὸ καὶ ὑπερβολικὰ εὐτελές. Αὐτὰ συμβουλεύει, μὲ τὸ ἀναμφιβόλητο κύρος του, ὁ... διαιτητὴς τῆς κομψότητος τῶν ἀρχαίων ἱατρῶν.

"Ὁ Ἱπποκράτης ὅμως δὲν περιορίζεται μόνο στὸ ντύσιμο. Γιὰ νά ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐσυνείδητη ἐξάσκῃ τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος, καθιέρωσε καὶ ἐπέβαλλε νά ὀρκίζονται οἱ Ἀσκληπιάδαι πού ἐξήρχοντο ἀπὸ τὶς ἱατρικὲς σχολές. Ἰδοὺ ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ περιεργου αὐτοῦ ἐπιστημονικοῦ ὁρκου:

"Ὀρκίζομαι ὅτι δὲ θὰ δώσω ποτὲ σὲ κανένα, κι' ἂν μοῦ τὸ ζητήσουν ἀκόμη, φάρμακο βλαβερὸ ἢ θανάσιμο, οὔτε παρόμοια ἱατρικὴ συμβουλή, κι' ὅτι θὰ διατηρήσω πάντοτε καὶ τὴ ζωὴ μου καὶ τὴν ἐπιστήμη μου ἀκηλίδωτη καὶ ἀγνή.

Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ ἀγοραῖες καὶ ἄκοσμες ἐπιδείξεις εἶχαν κάμει πολλοὺς ἀρχαίους "Ελληνες νά περιφρονοῦν τὸ ἱατρικὸ ἐπάγγελμα καὶ νά ἐκφράζωνται εἰρωνικά γιὰ τοὺς γιατροὺς. Εἶναι πασίγνωστο τὸ ἀρχαῖο ρητὸ πού εἶχε γίνῃ παροιμιώδες: "Αν δὲν ὑπῆρχαν γιατροὶ, δὲν θὰ ὑπῆρχε τίποτε μωρότερο ἀπὸ τοὺς διδασκάλους. Ἀλλὰ τὴν ἴδια γνώμη εἶχαν καὶ οἱ ξένοι γιὰ τοὺς "Ελληνες γιατροὺς. Καθὼς ξέρουμε, οἱ βάρβαροι ἠγεμόνες καὶ μεγιστάνες, καὶ ἰδίως τῆς Ἀνατολῆς, προεξάρχοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως τῆς Περσίας, διατηροῦσαν πάντοτε στίς αὐλές των σπουδαίους "Ελληνες ἱατροὺς, πού τοὺς ἐπλήρωναν βασιλοπρεπῶς καὶ τοὺς ἐγέμιζαν βαρύτιμα δῶρα.

"Ὁ Κάτων, σχολιάζοντας τὴν πλοῦς δριμύτητα τῶν γεγονότων αὐτῶν, ἀφήνει νά ξεχυθῇ ὅλη ἡ χολὴ τοῦ Ρωμαίου ἐναντίον τῆς "Ελλάδος. Ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ "Ελληνες ἐφεύρον τὸν τρόπον αὐτὸ γιὰ νά ἐξοντύνουν εὐκόλα τοὺς βαρβάρους. Ἀντὶ νά στείλουν ἐναντίον τους στρατὸ, τοὺς στέλνουν τοὺς... ἱατροὺς των, πού τοὺς σκοτώνουν στὰ σίγουρα καὶ παίρνουν μάλιστα καὶ μισθό!

"Αλλὰ ἡ περιφρόνησις τῶν ἀρχαίων "Ελλήνων πρὸς τοὺς ἱατροὺς εἶχε δημιουργήσῃ, μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἕνα σπουδαιότατο νομικὸ ζήτημα, "Ὅταν ὁ ἄρρωστος πέθαινε, οἱ συγγενεῖς του ἐπίστευαν ἀκαράδαντως ὅτι πέθανε ἀπὸ τὴν ἀσυνείδησιᾳ ἢ τὴν ἀνικανότητα τοῦ γιατροῦ. Καὶ οἱ περισσότεροι ὑπέβαλλαν ἐναντίον τοῦ γιατροῦ... μήνυσιν ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ. Χρειάσθηκε λοιπὸν νά ψηφισθῇ νόμος πού νά ἀπαλλάσῃ πάσης εὐθύνης τοὺς ἱατροὺς. Τὸν νόμον αὐτὸν ἀναφέρει ἐπὶ λέξει ὁ Ἀντιφών. Στὸ Στοβαῖο ὅμως ὁ Φιλήμονας σατυρίζει μὲ μιά δεικτικώτατη φράσι: "μόνον δι' ἱατρῶ καὶ συνηγόρων ἔξεστι τοῦτο, ἀποκτείνει μὲν, θνήσκειν δὲ μὴ», δηλαδή, μόνον αἱ ἱατροὶ καὶ οἱ δικηγόροι ἔχουν αὐτὸ τὸ προνόμιον, νά σκοτώνουν τοὺς πελάτες των, χωρὶς νά τοὺς πληρώνουν μὲ τὸ θάνατο. Ἀκόμη δριμύτερος εἶναι ὁ Πλίνιος:

"Μόνος ὁ ἱατρός φονεῖ ἄνθρωπον ἀτιμωρητῇ. Σήμερα, ἂν πιστέψουμε τὸ ἐπίγραμμα πού ἀναφέραμε παραπάνω, οἱ ἱατροὶ κάνουν κάτι περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους πρόγονους των. Εἶναι ἱκανοὶ νά ξαναθανάτωνουν καὶ τοὺς νεκρούς! Ποῖος λοιπόν, μπορεῖ νά ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη δὲν... ἐπρόοδευσε;

ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

Σημειῶσι Συντάξας: Αὐτὰ ἀπηχοῦν βέβαια ὅχι τὴ δική μας γνώμη γιὰ τοὺς γιατροὺς ἀλλὰ τὶς γνώμες τοῦ καλοῦ μας φίλου κ. Τάκη Μπαρλά... καὶ τῶν ἀρχαίων "Ελλήνων. "Ὅστόσο ὑποψιάζεσθαι ὅτι μόνο ἐρμηνεύει τὶς γνώμες τῶν ἀρχαίων χωρὶς ὅμως καὶ νά τις ἀσπάζεται. Ἀποδέει... ἐκάλεσε τρεῖς γιατροὺς ὅταν κινδύνεψε ὁ γυιὸς του!

Τ. Α.

ΕΠΙ:
ΠΟΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ ΡΗΣΙΝ
ΕΠΙ:
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΜΜΗΝΩΝ

HEMAGOL

ΤΟ ΝΕΟΝ
ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ

HYPOtENSIV FAREL

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟ-
ΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Η ΧΙΟΥΜΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΔΑ

ΣΑΤΥΡΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΤΡΟ

Σέ μιὰ ὁδοντογιατρίνα... σάν τὸ κρῦο τὸ νερό.

Τοῦ κ. ΠΩΛ ΜΕΝΕΣΤΡΕΛ

"Τὸ δόντί σας εἶναι γερό"
μου λές καὶ δὲν κουνάει...
Μά ἔλα πού γιατρίνα μου
γιά σένανε πονάει!

Σέ νεαρό ἀκτινολόγο

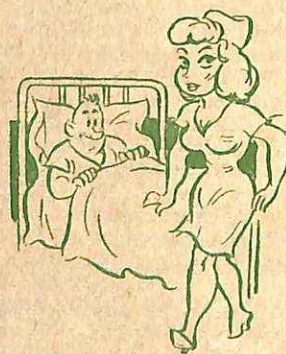
Στὸ Σωματεῖο τῶν... Μπανιστῶν
πρόεδρος δάσαι εὐλόγως.
Γιατί ἄλλα μάτια ἔχει ὁ λαγός
κι' ἄλλα... ὁ ἀκτινολόγος!

Εἰς φλύαρον χειροῦργον

Στὴν πάρλα εἶν' ἀδύνατο
νά βρῆς ἐσύ τὸ ταῖρι σου...
Μ' ἀφοῦ ἔχεις γλώσσα σάν κι' αὐτὴ
τί θέλεις... τὸ νυστέρι σου;

Σέ μιὰ πεντάμορφη μελαχροινὴ νοσοκόμο τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

ΠΩΛ ΜΕΝΕΣΤΡΕΛ

SÉDOFLORINE

Ἡ πλουσιωτέρα εἰς θεραπευτικὰ συστατικά καὶ ἀποτελεσματικωτέρα

ἀντινευρική συσκευασία.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

Ο ΚΑΡΔΑΜΟΣ

Τοῦ κ. ΤΑΣΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

(Περίληψις τῶν προηγουμένων)

Στὴν κατ' ἐξοχὴν φοιτητικὴ συνοικία τῆς Νεαπόλεως, πρὸ σαράντα χρόνων, εἶχε τὴν ταβερνούλα του ἕνας εὐχάριστος τύπος ποὺ ἀκούγε στὸ παρατσούκλι «Ἑλληνας» γιατί, συζητώντας, ἔδινε συνήθως γροθιά στὸ τραπέζι καὶ βροντοφωνοῦσε: «Ἐγὼ εἶμαι Ἑλληνας!» Ὡστόσο οἱ φοιτηταὶ, πελάτες του, τὸν φόρτωναν καὶ μὲ δεύτερο παρατσούκλι, ποὺ ἐπεσκέπασε τὸ πρῶτο. Τὸν ὠνόμασαν «Κάρδαμος» γιατί πίστευε πὼς μὲ τὸ κάρδαμο θὰ μπορούσε ὁ ἄνθρωπος νὰ ζῇ ὅσο καὶ ὁ ἐλέφας! Ἀποκαλοῦσε κομπογιαννίτες τοὺς καθηγη-

τὰς τοῦ Πανεπιστημίου, δίδασκε τὴν καρδαμοφαγία καὶ κατεσκεύαζε διάφορα καρδαμοβάλα καὶ καρδαμοματζούνια ποὺ τὰ χάριζε. Οἱ φοιτηταὶ γιὰ νὰ τρώγουν βεγσεὶ τὸν βεβαίωσαν πὼς ἀσπάζονται τὶς ιδέες του γιὰ τὶς ιδιότητες τοῦ καρδαμοῦ ὥστε τὸν ἀποτρέλλαν. Ἔτσι ὁ Κάρδαμος ἀνέλαβε καὶ ἔκαμε μιὰ ἐγχείρησι, ὅπως εἶδαμε στὸ προηγούμενο φύλλο μας.

(Ἡ συνέχεια)

Ἐνα βράδυ, λίγο μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἀναστατώθηκαν οἱ περίοικοι τῆς ταβέρνας τοῦ Κάρδαμου ἀπὸ γοερὲς γυναικείες κραυγὲς ποὺ ἀκούσθηκαν ἀπὸ ἕνα σπιτάκι. Σέ λίγο, οἱ πελάτες—θύτες τῆς μικρῆς ταβερνούλας καὶ μαζὺ μὲ αὐτοὺς καὶ ὁ Κάρδαμος, ἐπληροφοροῦντο τὴν αἰτία ὧν ἐκείνων τῶν γοερῶν γυναικείων κραυγῶν:

Τὸ πρῶτ', εἶχε φθάσει στὸ σπιτάκι ἐκεῖνο ἕνας ἐπαρχιώτης Νικολός ὀνόματι, μὲ τὴ γυναίκα του καὶ μὲ τὴν κόρη του. Ἦταν σπιτάκι τῆς ἀδελφῆς του, μιᾶς χήρας, ποὺ φιλοξενοῦσε δυὸ χρόνια τὸ γυιό του, φοιτητὴ τῆς νομικῆς. Κατὰ τὶς ἑπτὰ τὸ βράδυ, ὁ ἐπαρχιώτης Νικολός, ἕνας γιγαντώσιμος ἄνδρας σαρανταπέντε χρόνων, ἐμπλέξε σὲ μιὰ ταβέρνα τῆς οδοῦ Ἀθηνᾶς ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς οδοῦ, ἀφοῦ κοπάνισε ἀρκετὰ κατσαρόλα καὶ ἀττικὸ κουτελίτου, στοιχημάτισε νὰ φάῃ... μιὰ κατσαρόλα φασόλια! Ὁ ἄνθρωπος—θηρίο ἄρχισε τότε καταβροχθίζων φασόλια. Δὲν τὰ κατάφερε ὥστόσο νὰ φάῃ ὁλόκληρη τὴν κατσαρόλα. Ἐχασε τὸ στοιχημα... ἔχασε καὶ τὴ ζωὴ του!

Εἶχε καταβροχθίσει τὸ τρίτο περίπου τοῦ περιεχομένου τῆς κατσαρόλας, ὅταν σταμάτησε ἀποτόμως τὴν φασολοφαγία καὶ ἄρχισε νὰ σφουγγίζει μὲ τὸ μανίκι του τὸ κάρδιό του. Σέ λίγο ἄρχισαν οἱ ξυνίλες, οἱ καοῦρες, ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τοῦ ἐξωφρενικοῦ τοῦ στοιχήματος. Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα, ὅταν ἕνας ἀπὸ τὴν παρέα τοῦ ἔτρεξε στὸ πλησιέστερο φαρμακεῖο πῆρε τρεῖς δέκαρες σόδα καὶ τοῦ τὴν πότισε σ' ἕνα ποτήρι νερό! Αὐτὸ ἦταν ὅλο! Μιὰ τουλάχιστον ὁκτὰ φασόλια, δυὸ τουλάχιστον ὁκτὰδες κρασί κουτελίτου καὶ δέκα τουλάχιστον δράμα σόδας τί μπορούσαν νὰ κάνουν μέσα σ' ἕνα στομάχι καὶ ἂν ἀκόμη ἐπρόκειτο γιὰ στομάχι προϊστορικοῦ μεγαθηρίου; Φούσκωσαν μὲ τὴ σόδα τὰ φασόλια στὴν κοιλία του, ἔγινε τυμπανίατος καὶ σωρίστηκε στὸ ταίμεντο ἀναίσθητος. Τὸ στομάχι του εἶχε σταματήσει νὰ λειτουργεῖ! Ἔτσι τὸν φόρτωσαν σὲ μιὰ πόρτα καὶ τὸν πῆγαν ἀναίσθητο στὸ σπιτάκι τῆς χήρας ἀδελφῆς του, κοντὰ στὴν ταβέρνα τοῦ Κάρδαμου!

Ὁ Κάρδαμος ὅταν πληροφορήθηκε τὰ διατρέξαντα, γέμισε βιαστικὸ—βιαστικὰ τὶς τσέπες του μὲ καρδαμοβάλα καὶ διάφορα ἰδιοσκευάσματά του μὲ βάσι τὸ κάρδα-

μο καὶ ἐγκατέλειπε τὴν ταβερνούλα του γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπο!

—Τώρα θὰ τοὺς ἀποδείξω σκάρτους ὅλους αὐτοὺς τοὺς κομπογιαννίτες τοὺς γιατροὺς! ἔδηλανε σοβαρὸς στοὺς ἐμβρόντητους φοιτητὰς "Ἀν θελήσετε κι' ἄλλο κρασί... νὰ τὸ βαρέλι! Κι' ἂν ἔλθῃ κανένας γνωστός... νὰ κι' οἱ κατσαρόλες κι' ἄς σερβιριστῇ μόνος του!

Μπήκε στὸ σπιτάκι μαζὺ μ' ἕνα γιατρό. Ὁ γιατρός ξεσκέπασε τὸν ἄρρωστο καὶ κούνησε χαρακτηριστικὰ τὸ κεφάλι του. Τοῦμπανο ἢ κοιλία του! Οὔτε τύμπανο ταχυπιεστηρίου δὲ θάταν τόσο τεζαρισμένο! Καμμιά ἀπολύτως λειτουργία! Διέταξε ὥστόσο νὰ τοῦ κάνουν ἕνα καλὸ ὑπόκλυσμα καὶ ἔφυγε ἀφοῦ βεβαίωσε πὼς θὰ ἐπέστρεφε ὕστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες. Ὁ Κάρδαμος, ἐπέστρεψε στὴν ταβερνούλα του μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ξαναδῇ τὸν ἄρρωστο μιὰ ὥρα πρὶν ἀπὸ τὸν γιατρό! "Ἀν τὸν ἔβρισκε στὴν ἴδια κατὰστασι, τότε θὰ ἀναλαμβάνανε τὶς εὐθύνες!

Ὑστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα ἐγκατέλειπε γιὰ δευτέρη φορὰ τὴν ταβερνούλα του, καὶ μετὰ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, οἱ φοιτηταὶ τὸν εἶδαν νὰ ἐπιστρέφῃ κατὰχλωμος, πανικόβλητος καὶ ἑξαλλος, νὰ καταπίνῃ διάφορα ἰδιοσκευάσματά του, νὰ πλύνῃ τὸ στόμα του καὶ νὰ πέφτῃ ἀποκαωμένος καὶ ὁλολύζοντας σ' ἕνα κάθισμα:

—Χάθηκα! Χάνομαι! Μανούλα μου τί ἔπαθα! Θῦμα τῆς ἐπιστήμης!...

Τί λοιπὸν εἶχε συμβῇ;

Στὸ φτωχικὸ ἐκεῖνο σπιτάκι δὲν ὑπῆρχε τὸ κατάλληλο ἐργαλεῖο γιὰ νὰ κάνουν στὸν ἐτοιμοθάνατο τὸ ὑπόκλυσμα ποὺ εἶχε διατάξῃ ὁ γιατρός. Φαρμακεῖο ἀνοιχτὸ δὲν ὑπῆρχε! Ἐξ ἄλλου, ἕνα τέτοιο ἐργαλεῖο, θὰ στοίχιζε τὸ λιγότερο πενήντα δραχμές! Ἡ γυναίκα τοῦ κυρ - Νικολοῦ ἦταν καὶ ταγκούνα! Πενήντα δραχμές! Μεγάλονο τὸ ἔξοδο! Στὴν ἀπελπισία της, εἶδε σὲ μιὰ γωνία τοῦ δωματίου ἕνα μικρὸ τράγιο ἀσκή, γεμᾶτο χωριάτικο κρασί ποὺ ὁ κυρ - Νικολός τὸ ἔχε φέρει ἀπὸ τὸ χωριὸ γιὰ νὰ τὸ πᾶν πεσκεῖ στὸ βουλευτὴ του. Νά! τὸ ἐργαλεῖο ποὺ τῆς ἔλειπε! Ἀδείασε τὸ κρασί μέσα σὲ μιὰ λεκάνη καὶ γέμισε τὸ ἀσκή μὲ ζεστὸ νερό, μὲ μοσχάνθια, χαμόμηλα, λάδια. Πῶς νὰ τὸ χρησιμοποίησῃ ὥστόσο; Τὸ καλάμι τοῦ τομαριοῦ ἦταν πολὺ χονδρὸ! Ἐκοψε ἕνα ἄλλο λεπτὸ καλάμακι καὶ τὸ ἐφήρμωσε ὅπως - ὅπως στὸ ἄλλο πόδι τοῦ τομαριοῦ! Μ' αὐτὸ τὸ... τέρας - ἐργαλεῖο ἡ ἀπλοϊκὴ ἀλλὰ καὶ ταγκούνα ἐπαρχιώτισσα προσπάθησε νὰ κἀν τὸ ὑπόκλυσμα στὸν ἄνδρα τῆς τὸν κυρ - Νικολό καὶ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὸ θάνατο!

Ὅταν ὁ Κάρδαμος ἐπανῆλθε ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα, ἡ ἀπόπειρα ὑποκλύσματος εἶχε γίνει κίβλας καὶ ἔδωκε ἐνθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα, γιατί ὁ ἐτοιμοθάνατος κατὰ τὸν ὅρον νὰ μουρμουρίσῃ, ἀνοιγόκλεισε τὰ μάτια του, ἔδειξε πὼς ἀναγνωρίζει τοὺς δικούς του.

—Σὰν καλύτερα εἶναι. Κάτι ἔβγαλε, κάτι εἶπε, κουνήθηκε μιὰ στάλα...

—Μπράβο! Ἄν σὲ μιὰ ὥρα δὲν καλύτερῶνῃ περισσότερο, κάτι ἔχω νὰ τοῦ κάνω κι' ἐγὼ καὶ θὰ γίνῃ περδίκι!

—Ἄς εἶσαι καλὰ καλὲ χριστιανέ μου...

Μ' αὐτὲς τὶς λέξεις ἡ κυρὰ - Νικολάκινα τὸν ἄφησε μόνον καὶ σχεδὸν χαρούμενη πῆγε κοντὰ στὸν ἐτοιμοθάνατο κυρ - Νικολό.

Μόνος του μέσα στὸ δωματιάκι, ὁ Κάρδαμος περιέφερε ὁλόγυρά του τὸ βλέμμα του. Καθὼς ἔστριβε ἕνα τσιγάρο, εἶδε σὲ μιὰ γωνία πεταμένο τὸ μικρὸ τράγιο ἀσκή ποὺ εἶχε χρησιμοποίησῃ γιὰ τὸ ὑπόκλυσμα τοῦ κυρ - Νικολοῦ!

Τὸ πῆ-ε στὰ χέρια του, τὸ περιεργάστηκε λίγες στιγμὲς καὶ... ὑπέθεσε πὼς ἦταν μιὰ... γκάντζα!

Γκάντζα ὀνομάζεται τὸ χωριάτικο ἐκεῖνο μουσικὸ ὄργανο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα τομάρι καὶ δυὸ καλάμια!

Χωρὶς νὰ πολυσκεφθῇ, ἔβαλε τὸ στόμα του τὸ λεπτὸ καλάμι καὶ ἄρχισε νὰ φυσᾷ! Μιὰ ἀλλόκοτη μυρωδιά τοῦ χτύπησε στὴ μύτη. Μυρωδιά κρασίλας ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀλ-λου! Τὸ ἀσκή φούσκωσε μὰ δὲν ἀκούστηκε ἦχος!

(Συνέχεια στὴ σελίδα 14)

Τι διηγούνται οι γιατροί για τους αρρώστους

ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ σήμερα για τα βάσανα των γιατρών με τους «κατά... φαντασίαν ασθενείς» που με τόση επιτυχία σατύρισε ο πολὺς Μολλιέρος, μᾶς εἶπεν ὁ γιατρός τακτικός συνεργάτης μας αὐτῆς τῆς στήλης.

«Ένας «κατά φαντασίαν ασθενής» εἶναι κατὰ κανόνα γιὰ ἕνα γιατρὸ τὸ... χειρότερο λαχείο πού θὰ μπορούσε νὰ τοῦ πέση! Πάσχει ἢ μᾶλλον νομίζει πὼς πάσχει ἀπ' ὅλες τὶς γνωστὲς καὶ ἀγνωστες ἀρρώστιες, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα δὲν πάσχει παρά μόνο στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κρανίου του! Κάποτε μοῦ ἔλαχε καὶ ἐμένα ἕνας πρῶτος λαχνὸς αὐτοῦ τοῦ λαχείου καὶ θὰ θυμᾶμαι γιὰ πάντα τὶς δύσκολες στιγμὲς πού ἔζησα. Μοσκιᾶδης ὀνομαζόταν αὐτὸς ὁ... λαχνὸς μου! Οἱ συνάδελφοί μου πού εἶχαν μάθει τὰ βάσανά μου μ' αὐτὸν τὸν δυστυχισμένο, ὅταν ἤθελαν ν' ἀστείευθουν μαζί μου, μοῦ ἔλεγαν: «Πές ἀλεῦρι! Ὁ Μοσκιᾶδης σέ γυρεύει!» Ἕνα πρωὶ ἔφυγε γιὰ νὰ βασανίσῃ καὶ μερικὸς γιατροὺς τοῦ Παρισιῦ καὶ δὲν ξαναγύρισε. Ἕνας ἄλλος γιατρός κινδύνεψε νὰ καταντήσῃ νευρασθενικός με ἕνα τέτοιο ἀνεπιθύμητο πελάτη. Εἶχε γίνει ὁ ἐφιάλτης του με ὅλη τὴ σημασία τῆς λέξεως. Πρῶτος καὶ καλύτερος καὶ τὸ ἀπόγευμα. Ἀλλῇ ἀρρώστεια τὸ πρωὶ ἄλλῃ τὸ ἀπόγευμα, ἄλλῃ τὴ νύχτα! Καὶ φυσικά, κατεφέρετο κατὰ τοῦ συναδέλφου πού δὲν μπορούσε νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὴν ὑγεία του, ἀγόρευε ἐναντίον του μέσα στὸ ἱατρεῖο του, τοῦ ἔδιωχνε τοὺς πελάτες! Ἐδέησε ἐν τέλει νὰ τρελλαθῇ πρῶτος ὁ «κατὰ φαντασίαν ασθενής» νὰ τὸν κλείσουν στὸ τρελλοκομεῖο κι' ἔτσι δὲν... τρελλάθηκε ὁ συνάδελφος! Μιά γυναίκα «κατὰ φαντασίαν ασθενής» εἶναι κατὰ πολὺ χειρότερη ἐνὸς ἀνδρός. Αὐτὴ εἶναι πολὺ πιὸ πεισματάρη, πολὺ πιὸ ἐνοχλητικὴ! Εἶχα κάποτε μιά τέτοια πελάτισσα ἀνεπιθύμητη πού καὶ αὐτὴ με τάραξε κυριολεκτικῶς. Μιά νύχτα, κατὰ τὶς τρεῖς με ἔγρηψε τὸ κουδοῦνι τοῦ τηλεφώνου μου πού χτυποῦσε ἐπίμονα. Στὴν ἀρχὴ γύρισα ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ ἀλλὰ στὸ τέλος ἀναγκάστηκα νὰ κατεβῶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι μου καὶ νὰ πάρω τὸ ἀκουστικὸ στὸ αὐτί μου. Ἦταν, ἐκεῖνη!

Τὴν ἀναγώρισα στὴ στιγμὴ ἀπὸ τὴ φωνή της καὶ μοῦ ἤρθαν ρίγη. Τί θὰ μπορούσε νὰ μοῦ ζητήσῃ τέτοια ὥρα;

— Γιατρὲ μου, μοῦ λέγει κλαυθυρίζουσα, δὲν ξέρω τί ἔχω ἀπόψε! Δὲ μπορῶ νὰ κλείσω μάτι. Τί με συμβουλεύετε νὰ κάνω;

— Ξαπλωθῆτε στὸ κρεβάτι σας με τὸ ἀκουστικὸ στὸ αὐτί σας, νὰ σᾶς τραγουδήσῃ ἕνα νανούρισμα!

Καὶ ἐκτὸς ἐαυτοῦ ξανακρέμασα τὸ ἀκουστικὸ.

Ἔχουν καὶ οἱ γιατροί... νευρικὸ σύστημα!...

Ο ΙΔΙΟΣ

— Ἀρρωστήσαμε με ἑντερικά, κι' ἤρθαμε οἰκογενειακῶς σπῆτι σου νὰ κάνουμε κατ' οἶμον νοσηδεῖα!...

— Γιατρὲ ἤρθα νὰ σέ πάρω στὸ σπῆτι μου γιατί μοῦ φαίνεται πὼς ἡ γυναίκα μου τὴν ψώνησε...

— Εἶπαμε Γιατρὲ ὅτι ὁ ἀντράς μου χρειάζεται ἕνα τονωτικὸ· ὄχι ὅμως κι' ἐγώ.

— Εἰγὼ παρακαλοῦσα τὸν θεὸ νὰ μοῦ κἀνὴ αὐξήσι ὁ Διευθυντὴς μου κα' ὄχι ἡ γυναίκα μου!

— Γιατρὲ δὲν αἰσθάνομαι καλά· ἔχω κάψες!...

Τι διηγούνται οι αρρώστοι για τους γιατρούς.

Ο ΤΥΠΟΣ τοῦ μουρμούρη ἀρρώστου ἔχει καὶ σήμερα τὸ λόγο. Τὸν συναντήσαμε σὲ κάποιο σαλόνι γιατροῦ καὶ προθυμοποιήθηκε ν' ἀρχίσῃ τὶς ἱερεμιάδες του.

— Τί χαμπάρια;

— Καλὰ. Θαυμάσια. Ἐχω ἐχινόκοκκους στὸν ἐγκέφαλο. Ἔτσι μοῦ εἶπε χθὲς ἕνας γιατρός.

— Ἐχινόκοκκους στὸν ἐγκέφαλο!;

— Καὶ τί θ' ἀκούσω ἀκόμη. Ἀρχίσαμε με ρευματισμούς, ἔγινα καρδιακός, ἀπὸ καρδιακὸς προφυματικός, ἀπὸ προφυματικός... ἔκανα θεραπεία γιὰ χολιθίασι καὶ σία κι' ἀρράξαμε στοὺς ἐχινόκοκκους τοῦ ἐγκεφάλου.

— Σοβαρὸ αὐτὸ. Πολὺ σοβαρὸ.

— Δὲ βαρύνεσαι! Θὰ εἶναι καὶ αὐτὸ σοβαρὸ ὅσο καὶ τὰ ἄλλα. Δῶσε βάσι. Ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια με πῆγανε σηκωτὸ στὸ σπῆτι μου. Κάτι εἶχα πάθει ξαφνικά καὶ δὲ μπορούσα ν' ἀναπνεύσω. Οἱ δικοί μου σκόρπισαν γιὰ γιατρὸ καὶ ἀντὶ γιὰ ἕνα... μοῦ ἔφεραν τρεῖς μαζί. Τί νᾶκαναν περικαλῶ; Νὰ κρατήσουν τὸν ἕνα καὶ νὰ ζητήσουν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἄλλους δύο; Μὲ ἐμπιστεύτηκαν στὰ φῶτα καὶ τῶν τριῶν! Φτηνὰ τὴ γλύτωσα! Ἕνας ἀρρώστος ἕναν· τίον τριῶν γιατρῶν! Πῶς ζῶ ἀκόμα! Ἀλλὰ ἄκου ν' ἀκούσης! Ἀρχισαν νὰ με ἐξετάζουν καὶ οἱ τρεῖς μαζί. Ἐγὼ δὲ μπορούσα ν' ἀναπνεύσω ἀλλὰ ἀκούγα καλά. Μιλοῦσαν... κινέζικα! Μοῦκαναν δυὸ-τρεῖς ἐνέσεις τονοκαρντόλ καὶ ὁ θεὸς ξέρει τί ἄλλο καὶ ἀρχισαν τὴ συζήτησι πάνω ἀπὸ τὸ γυμνὸ καὶ κουλουριασμένο κορμί μου. «Στεφανία!», ἔλεγε ὁ ἕνας: «Καὶ ἀνεπάρκεις!» βεβαίως ὁ ἄλλος, μισοκαρδίτικος, πρόσθετε ὁ τρίτος! Τί ἀρρώστιες πῆρες πρὸ χρόνων; «Αὐτὴ καὶ ἐκεῖνη!» «Βλέπετε κύριοι συνάδελφοι; Κρίσι αὐτῆς ἀγῆρας!» Δὲ θὰ καπνίσῃς, δὲ θὰ πῆς κρασί, κάτω οἱ πάστες, κάτω τὰ λαδερά, ὄχι κρέας, ὄχι τηγανιτά. Μοῦ ἐπέτρεψαν ὡστόσο τὸ γιουρτάκι, τὰ πουρεδάκια, τὸ χαμόμηλο, κανένα κουρκουτάκι! Σὲ τρεῖς μῆνες ἔγινα ἀρχαῖος! Σερνόμουν! Ἕνα βράδυ δὲ κρατήθηκα. «Δὲν εἶναι ζωὴ αὕτη! Τί νὰ ζήσῃ ἀκόμη, δυὸ τέτοια χρόνια, τί νὰ πεθάνω ἀπόψε» εἶπα. «Στηθάγγῃ ἔχω φάω δὲ φάω θὰ πεθάνω. Ἀς πάω χορτάτος!» Μπαίγω λοιπὸν σὲ μιά ταβέρνα—κοφτήριον καὶ διατάζω. «Μιά καλὴ χοιρινὴ μπριζόλα καὶ ἕνα μισόρικο». Τὴν ἔκανα τότε καὶ ἔφυγα νὰ πάω νὰ πεθάνω στὸ σπῆτι μου ὅπου με περίμενε κάποιο πουρεδάκι! Ἐκανα τὸν ἀδιάθετο, ζαπλωθῆκα προσέχοντας νὰ μὴ ἀσφραγθοῦν οἱ δικοί μου τὴν κρασίλα μου... καὶ περίμενα τὸ θάνατό! Τί νὰ σὰ πολυλογῶ; Ἐγρηψε τὸ πρωὶ κατὰπληκτός... πού ζοῦσα ἀκόμα! Ἐννοιωθα δυνάμεις νὰ ξεριζώσω δένδρο! Ἀρχίζω νὰ καταβροχθίζω ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα τὸ καταπέτασμα! Πέρασαν ἀπὸ τότε δέκα χρόνια. Καὶ ξέρεις τί εἶχα πάθει; Αὐτόματο πνευμοθώρακα! Ἐπρεπε νὰ κάνω ὑπερσιτισμὸ καὶ μοῦ εἶχαν διατάξῃ καὶ οἱ τρεῖς... ὑποσιτισμὸ! Καὶ ξέρεις καὶ κάτι ἄλλο; Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐκεῖνους γιατροὺς πού ἦταν καὶ φίλος μου, πέθανε μέσα στὸ χρόνο. Καὶ ξέρεις ἀπὸ τί πέθανε; Ἀπὸ στηθάγχη!

Ο ΙΔΙΟΣ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ ΤΟΥ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ...

Σημ. Συντάξεως =

Με τους τροφίμους του ψυχιατρείου και έν γένει τους ψυχοπαθείς, θα ασχοληθούμε επί πολύ. Όχι για να γελάσουμε βέβαια. Ας γελάσουν όσοι έχουν εύκολο τὸ γέλιο. Οἱ ιπποτικοὶ καὶ γενναίοψυχοι Ἀραβες ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος σέβονται τοὺς τρελλούς ὡς ἀνθρώπινα πλάσματα πού ζοῦν σὲ ἄλλους πλανήτες καὶ μποροῦν καὶ νὰ λυντσαρουν ὅποιον δοῦν νὰ γελάσῃ μὲ τὴν τρέλλα ἐνὸς τρελλοῦ.

Ὁ κάθε τρελλὸς εἶνε θῦμα βουβῆς ψυχικῆς τρικυμίας ἢ θῦμα κληρονομίας πατρογονικῶν σφαλμάτων. Ὁ κάθε τρελλὸς εἶνε πρωταγωνιστὴς κάποιας βουβῆς τραγωδίας. Ὁ περίφημος Τσάρλυ Τσάπλιν πού τόσο γέλιο σκορπάζει μὲ τὴν κάθε του ἐμφάνισι, δὲν παίζει κωμωδία. Εἶνε τραγικός! Κατορθώνει ὅμως νὰ παρουσιάσῃ τὴν τραγωδία ἀπὸ τὴν κωμικὴ τῆς πλευρά. Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικὸ τῆς μεγάλης του ἐπιτυχίας. Ὁ κάθε τρελλὸς εἶνε ἀκουσίως τοῦ ἑνός Τσάρλυ Τσάπλιν. Μὲ μόνη διαφορὰ ὅτι ὁ μὲν ἀριστοτέχνης ὑποκρίνεται, ὁ δὲ τρελλὸς παίζει ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

T. A.

Γνωστὴ Ἀθηναία ἀριστοκράτις τῆς παλῆς εὐτυχισμένης ἐποχῆς, βγῆκε ἕνα πρωὶ μὲ τὸ σκύλο της, ἕνα θαυμασίου λυκόσκυλο, γιὰ νὰ κάνῃ τὸν καθημερινὸ της περίπατο στὸ Ζάππειο. Ἦταν μιὰ γυναίκα εὐτυχισμένη πού ποτὲ δὲν τὴν ἐπληξε ἡ παραμικρὴ συμφορὰ.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι, γνωστὸς ψυχίατρος ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, καθὼς ἐξέταζε στὸ Ιατρεῖο του ἕνα πελάτη του, ἄκουσε μεγάλο θόρυβο στὸ σαλόνι του καὶ πρὶν περάσουν λίγες στιγμὲς εἶδε τὴν ἀρχινοσοκόμο του νὰ μπαίνει πανικόβλητη στὸ Ιατρεῖο.

—Τί τρέχει; Τί γίνεται ἔξω; Τί σημαίνει αὐτὸς ὁ θόρυβος;

—Κύριε καθηγητά, ἦλθε μιὰ ἄγνωστη κυρία μὲ ἕνα τρομερὸ λυκόσκυλο καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸ ἐξαναγκάσῃ νὰ σταθῇ ὀρθὸ στὰ δύο το πόδια! Οἱ ἄρρωστοι ἔχουν τρομοκρατηθῇ. Ζητοῦν νὰ τοὺς ἀνοίξω νὰ φύγουν.

—Φέρτεν ἀμέσως....

Ἦστε ἀπὸ λίγες στιγμὲς ἐμφανιζόταν ἀναμαλλιασμένη ἢ ὠραία ἀριστοκράτις πού κρατοῦσε ὄρθιο στὸ πλευρὸ της τὸ λυκόσκυλό της, μὲ τὸ μπράτσο της περασμένο κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη της.

—Καθίστε κυρία μου, ἔκαμε ὁ ψυχία-

τρος κυτταζοντάς τὴν μὲ περιέργεια. Τί συμβαίνει;

—Ψυχιατρεῖο δὲν εἶνε ἐδῶ; Δὲν εἶσθε ὁ καθηγητὴς κ. Π. Χ.;

—Μάλιστα κυρία μου. Τί σὰς συμβαίνει;

—Δὲν πρόκειται γιὰ μένα κύριε καθηγητά. Ἐγὼ εὐτυχῶς εἰμαι πολὺ καλά καὶ στὴν υγεία μου καὶ στὰ μυαλά μου. Ἀτυχῶς δὲ μπορῶ νὰ πῶ τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ σύζυγό μου. Σὰς τὸν ἔφερα νὰ τὸν ἐξετάσετε. Νομίζετε... πὼς ἔγινε λυκόσκυλο!

ΤΟ ΘΥΜΑ

Ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια, γνωστὸς ψυχίατρος πού διατηροῦσε μιὰ ἀπὸ τίς καλύτερες κλινικὲς τῶν Ἀθηνῶν, εἶχε κυριολεκτικῶς πελαγώσει μὲ τὴν περί-

Ὅταν πρόκειται νὰ χορηγήσετε

ἕνα

παυσίπονον

τὸ

ΚΑΛΜΟΛ

Θὰ σὰς ικανοποιήσῃ πάντοτε

πτῶσι πλουσίου Ἀθηναίου, πού οἱ στενοὶ συγγενεῖς του, συμπεριλαμβανομένων τῶν δύο γιῶν του, τὸν εἶχαν κηρύξει εἰς ἀπαγόρευσι καὶ τὸν εἶχαν κλείσει στὴν κλινικὴ του ὡς φρενοβλαβή.

Ὁ δυστυχισμένος ἐκεῖνος διαμαρτυροῦταν πὼς δὲν ἦταν τρελλὸς ἀλλὰ οἱ συγγενεῖς του εἶχαν μετέλθει κάθε θεμιτὸ καὶ ἀθέμιτο μέσο γιὰ νὰ τὸν κηρύξουν φρενοβλαβή, νὰ τὸν θέσουν ὑπὸ ἀπαγόρευσι καὶ νὰ μοιράσουν τὴν περιουσίαν του πρὶν ἀκόμη πεθάνῃ! Τόσο ὁ ψυχίατρος ὅσο καὶ οἱ βοηθοὶ του καὶ οἱ νοσοκόμοι, ὕστερα ἀπὸ προσεκτικὴ παρακολούθησι ὁλοκλήρων μηνῶν τοῦ ἐγκλεισίου, σχημάτισαν τὴν πεποίθησιν... πὼς εἶχαν νὰ κάνουν ὅχι μὲ τρελλὸ ἀλλὰ μὲ πολὺ γνώστικο ἄνθρωπο! Δὲν ἔκανε τὴν παραμικρὴ τρέλλα, ἦταν γνώστης ὅλων τῶν ζητημάτων, συζητοῦσε μὲ καταπληκτικὴ εὐφράδια, εἶχε ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα ὑποστηρίζοντας ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πλεκτάνης! Ὁ ψυχίατρος δὲν ἀρκέστηκε σ' αὐτά. Ἠρεύνθησε καὶ πληροφορήθηκε ὅτι τὸ ποῖον ἐκείνων πού τὸν εἶχαν κηρύξει

σὲ ἀπαγόρευσι, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δύο γιῶν του, ἦταν ἐξαιρετικὰ ὑποπτο. Ὑστερα ἀπὸ παρακολούθησι ὀχτῶ μηνῶν, ὁ ψυχίατρος σχημάτισε πιά τὴν ἀκράδαντη πεποίθησιν πὼς ὁ τρόφιμός του εἶχε σώας τὰς φρένας καὶ πὼς πολὺ δίκαια ἰσχυρίζονταν πὼς ἐπρόκειτο περὶ συνωμοσίας τῶν ἀνυπομόνων κληρονόμων του. Τὸν ἐκάλεσε λοιπὸν στὸ γραφεῖο του καὶ τοῦ εἶπε:

—Φίλε μου, σχημάτισα τὴ γνώμη ὅτι δὲν πάχετε. Ἐχετε σώας τὰς φρένας. Κατὰ συνέπειαν, μπορεῖτε νὰ ἐξέλθετε καὶ νὰ καταγγεῖτε ἀμέσως ἐκείνους πού σὰς ἐκλείσαν ἐδῶ μέσα. Δὲ θὰ γίνω ἐγὼ συνένοχός τους σ' αὐτὸ τὸ ἔγκλημα.

—Εὐχαριστῶ πολὺ κύριε καθηγητά. Εἶμαι εὐγνώμων. Τὸ ἔλεγα ἐγὼ πῶς ἡ ἀλήθεια δὲ μποροῦσε παρὰ νὰ λάμψῃ μιὰ μέρα. Σὰς εὐγνωμονῶ...

—Μιὰ στιγμὴ παρακαλῶ. Ὅταν σὰς ἔφεραν ἐδῶ, βρήκαμε στὶς τσέπες σας δέκα χιλιάδες δραχμὲς. Πρέπει νὰ σὰς ἐπιστρέψω αὐτὸ τὸ ποσὸν πού σὰς ἀνήκει.

—ὦ! κύριε καθηγητά! Πὼς νὰ σὰς εὐχαριστήσω! Ἔτσι θὰ μπορέσω νὰ ἀγοράσω κάτι πού ἔχασα ἐδῶ μέσα.

—Κάτι πού χάσατε; Τί χάσατε;

—Τὴ μύτη μου! Τὴν ἔχασα ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα πού μὲ φέρανε ἐδῶ, ἔψα-

ξα παντοῦ, ἀλλὰ δὲ στάθηκε δυνατό νὰ τὴ βρῶ...

Ἀπογοητευμένος, περίλυπος, ὁ ψυχίατρος σκέφθηκε πὼς πράγματι ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἔψαχνε κάθε μέρα στὰ σκουπίδια, ἀλλὰ ὅλοι τὸν βεβαίωσαν πὼς ἔψαχνε νὰ βρῇ κανένα ἀποτίγιο! Γιατὶ κατὰ σατανικὴ σύμπτῶσι, εἶχε βρῇ ἀποτίγιο καὶ τὰ εἶχε ἀνάψει!

Φυσικά, ὁ ψυχίατρος, ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ, ἀναθεώρησε τὴ γνώμάν του. Δρ. Α. Π.

ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑΤΡΩΝ

ΟΙ ΦΑΡΣΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τοῦ κ. ΑΛΦΑ ΑΛΦΑ

Εἶνε γεγονὸς ἀναμφισβήτητο πὼς ἡ ζωὴ παιζει πολὺ συχνὰ ἀσχημέ φάρσες εἰς βάρος τοῦ ἀνθρώπου. Ποῖος εἶνε ἐκεῖνος πού θὰ μπορούσε νὰ καυχηθῇ πὼς οὐδέποτε ἔπεσε θῦμα τῶν ἰδιοτροπιῶν της; Ὅλοι μας τὴν πάθαμε κάποτε... ἢ θὰ τὴν πάθουμε κάποια μέρα. Τόσο οἱ ἔξυπνοι ὅσο καὶ οἱ κουτοί.

Ὡστόσο, ἐκεῖνοι πού πολὺ πιδ εὐκολὰ καὶ πολὺ πιδ συχνὰ τὴν παθαίνουν, εἶνε οἱ γιατροί! Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ υποθέσῃ, ἂν ὅχι καὶ νὰ στοιχηματίσῃ, πὼς ἡ ζωὴ ἔχει προηγουμένα μὲ τοὺς γιατροὺς!

Ἦσως γιὰτὶ δὲν κατορθώνουν νὰ τὴν παρατείνουν! Ἦσως γιὰτὶ ἐπιθυμία της εἶνε νὰ πάθουν νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τίς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις πού ἔχει μὲ τοὺς θνητούς.

Τὸ πάθημα γνωστοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου μας εἶνε ἀπὸ τὰ πιδ ἐντυπωσιακά:

Κάποτε ἦλθε στὴν Ἀθῆνα ἕνας βαθύπλουτος ὁμογενὴς ἀπὸ τὴν Αὐστράλια. Γυῖος μεγάλου κτηνοτρόφου, εἶχε κληρονομήσει πάνω ἀπὸ δέκα χιλιάδες χοίρους καὶ μέσα σὲ λίγα χρόνια τοὺς δεκαπλασίασε. Εἶχε πραγματοποιήσει ἔτσι μιὰ περιουσία πραγματικῶς κολοσσιαία καὶ ὅπως τὰ πράγματα ἔδειχναν, πολὺ σύντομα θὰ τὴν δεκαπλασίαζε καὶ αὐτήν. Ἄν ὁ ὁμογενὴς ἐκεῖνος ζοῦσε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ὅχι στὴν Αὐστράλια, ἀσφαλῶς θὰ εἶχεν ἀνακηρυχθῇ... βασιλεὺς τῶν χοίρων!

Ὅταν ἦλθε στὴν Ἀθῆνα πραγματοποιώντας ἕνα παλὸ τοῦ ὄνειρο θὰ ἦταν σαρανταπεντάρης περίπου, μόλις μπορούσε νὰ συνεννοηθῇ στὴν ἑλληνικὴ, σχετίσθηκε μὲ ἀρκετοὺς Ἀθηναίους... καὶ τὸ ἔρριξε στὸ γλέντι!

Μιὰ μέρα ἀρρώστησε καὶ μάλιστα ἀρρώστησε ἀσχημα. Χρειάσθηκε τὴ βοήθεια οὐρολόγου καὶ ὁ οὐρολόγος βεβαίως ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πὼς ἦταν ἀπαραίτητη μιὰ ἐγχείρησι γιὰ νὰ τοῦ ἀφαιρεθῇ κάποια ἐπικίνδυνη πέτρα.

Ἐγχείρησι! Πέτρα!

Ὁ δυστυχὴς ὁμογενὴς τῆς Αὐστραλίας παλάβωσε! Πέτρα! Τέτοια πετρίδα δὲν τὴν περίμενε στὴν Ἀθῆνα!

Θὰ τὸν πετσόκοβαν λοιπὸν! Θὰ πονοῦσε! Πανικόβλητος βεβαίως τὸν καθηγητὴ πὼς δὲν ἀντεχε τὸν πόνο! Τοῦ κάκου τὸν βεβαίως πὼς ἡ ἐγχείρησι δὲν ἦταν ἐπικίνδυνη καὶ πὼς δὲ θὰ αἰσθανόταν τὸν παραμικρὸ πόνο. Ἐτρεμε μὲ τὴ σκέψιν πὼς θὰ τοῦ ξέσχιζαν τὴ σάρκα.

—Κύριε καθηγητά, ἔλεγε μὲ δέος, κάνε ὅ,τι μπορέσης γιὰ νὰ μὴ πονέσω. Δὲν ἀντέχω στὸν πόνο. Ἄν μοῦ βγάλῃς τὴν πέτρα χωρὶς νὰ πονέσω θὰ σοῦ μετρήσω πέντε χιλιάδες δολάρια!

—Ἀλλὰ τί λέτε φίλτατε κύριε, δια-

Κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος καὶ ὡς καθαρτικὸν συστήσατε τὰ κουφέτα

NORMOLAX

Οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχουν μὲ τίς καθαρτικὰς μαστίχας πού περιέχουν ἀπλῶς φαινολφθαλεΐνην.

Τὰ κουφέτα **NORMOLAX** ἔχουν εἰδικῶς μελετηθεῖσαν σύνθεσιν, καὶ εἶνε τόσο εὐχάριστα στὴ γεύσει πού εἶνε ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ κανεὶς πὼς παίρνει καθαρτικὸ. Πιπιλίζονται ἢ τρώγονται ὅπως τὰ κουφέτα τοῦ γάμου

NORMOLAX

μαρτυροῦσαν ὁ καθηγητὴς. Μπορῶ νὰ σὰς ἐγγυηθῶ ὅτι θὰ σὰς βγάλω τὴν πέτρα χωρὶς νὰ πονέσετε καὶ ὅσο γιὰ τὴν ἀμοιβή μου, ὅτε πέντε χιλιάδες δολάρια θὰ δεχθῶ, οὔτε χίλια. Δὲν εἶνε ληστικὸ τὸ ἐπάγγελμά μου. Γιατρός εἶμαι. Δὲν εἶμαι ληστής.

—Ἀρκεῖ νὰ μὴ πονέσω κ. καθηγητά...

—Καλὰ, καλὰ... Δὲ θὰ πονέσετε...

Ἐφθασε τέλος ἡ μοιραία στιγμὴ. Νοσοκόμες καὶ νοσοκόμοι φόρεσαν τίς ὀλοκάθαρες μπλούζες των. Ὁ πολῦτιμος ἀρρώστος ἔφθασε πελιδνὸς ἀπὸ τὴν τρομὰρά του καὶ ἔγινε δεκτὸς μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας πρὸς ἕνα βασιλεὺς τῶν χοίρων τιμὰς. Τὸν πέρασαν ἀμέσως στὸ χειρουργεῖο. Ἀμίλητος, κερένιος, μισοπεθαμένος! Τὸν ἔγρυσαν, τὸν ἐπάλωσαν, τὸν κέκλωσαν.

Ἐτοιμαζόντουσαν νὰ τοῦ ἀναισθητήσουν τὸ μέρος πού θὰ δεχόταν τὴν πρώτη νυστερία, δταν ἀνασηκώθηκε γιὰ νὰ πῇ μὲ σβυσμένη ἀπὸ τὸν τρόλο φωνή:

—Γιατρέ μου... θὰ ἤθελα νὰ... καταλαβαίνετε... μοῦ ἔρχεται νά...

Ὁ κ. καθηγητὴς ἐμάντευσε.

—Θέλετε νὰ οὐρήσετε... Τόσο τὸ καλύτερο... Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν ἀρχινοσοκόμο.

—Περιποιηθῆτε τὸν κύριο...

Ἡ ἀρχινοσοκόμος ἔσπευσε νὰ τοῦ φέρῃ ἕνα κρυστάλλινο δοχεῖο, τὸ καλύτερο πού διέθετε ὁ κ. καθηγητὴς γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ντροπαλὸς καὶ πάντοτε τρομοκρατημένος, ὁ ὁμογενὴς τῆς Αὐστραλίας πῆγε σὲ μιὰ γωνία καὶ ἀρχισε τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀνάγκης ἐκείνης πού τόσο ξαφνικὰ εἶχε νοιώσει.

Καὶ ξαφνικὰ ἀκούσθηκε ἀπὸ τὸ κρυστάλλινο δοχεῖο ἕνα κρυστάλλινο «ντάν» σάμπως νὰ εἶχε πέσει μέσα σ' αὐτὸ κάποιο σκληρὸ ἀντικείμενο καὶ ταυτόχρονα μιὰ δραματικὴ κραυγὴ τοῦ ἀρρώστου πού ἔπεσε κατακίτρινος σ' ἕνα κάθισμα.

Καθηγητὴς, γιατροῦδάκια, νοσοκόμες καὶ νοσοκόμοι ἔτρεξαν κοντὰ του καὶ ἀπολιθώθηκαν βλέποντες μέσα στὸ κρυστάλλινο δοχεῖο ἕνα θαυμάσιο βότσαλο μεγέθους ἀμυγδαλοῦ!

Ἡ ἐγχείρησι περὶτευε! Ὁ σοβαρὸς πελάτης εἶχεν ἐγχειρισθῇ καὶ μάλιστα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία... ἀπὸ τὸν τρόπο του! Ὁ τρόμος πού τὸν εἶχε παραλύσει ὀλοτελα παρέλυσε καὶ ὅλα του τὰ ὄργανα καὶ ἔτσι τὸ βότσαλο ξεριζώθηκε καὶ ἔπεσε χωρὶς χειρουργικὴ ἐπέμβασι!

—Δεχθῆτε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ὅλων μας, φίλτατε κύριε, ἔκαμε συγκινημένος ὁ κ. καθηγητὴς. Ἐκεῖνο ποδὲπρόκειτο νὰ κάνω ἐγὼ, τὸ ἔκαμεν ἡ φύσις σας πού μὲ πρόλαβε.

Εὐτυχισμένος συγκινημένος καὶ θαυμάζων τὴ φύσιν του, βγῆκε ἀπὸ τὴν κλινικὴ ἀλλάζων χειραψίες.

Νὰ μιὰ φάρσα τῆς ζωῆς πού δὲ θὰ τὴν ξεχάσῃ ὁ κ. καθηγητὴς.

ΑΛΦΑΣ ΑΛΦΑΣ

TONOSERUM

Ἡ καλλιτέρα τονωτική, ἀναπλαστικὴ καὶ ἀντιαναιμικὴ σκευάσις, δι' ἐνδομυϊκῆς ὁδοῦ.

RHÉOCHOLINE

Τὸ μοναδικὸν φάρμακον τοῦ ἥπατος

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ

Όταν ο πρίγκιπας Δημήτρης Ύψηλάντης μαζί με τον Νικηταρά κι' άλλους καπεταναίους πήγαν στη Ρούμελη, τον Μάρτιο του 1822, για να ενισχύσουν εκεί την Επανάσταση, θέλησαν να έλθουν σε συνομιλία με τον ξακουστό Ρουμελιώτη όπλαρχηγό Όδυσσα Ανδρουτσο.

Ο περίφημος αυτός άρματωλός, φιλόποπος πάντοτε και με την πρόθεσι να είναι ατεξούσιος στις ενέργειές του, δεν ήθελε να τους συναντήσει κι' έφερνε διάφορες δικαιολογίες.

Μά, ο Ύψηλάντης, είχε βάλει σκοπό του να συμφιλίωση τους καπεταναίους και του παρήγγειλε να πάν να τον συναντήσουν, βεβαιώνοντάς τον πως διαφορετικά, θα πήγαινε αυτός ο ίδιος να τον βρει εκεί που βρισκόταν, και μάλιστα θα πήγαινε συνοδευόμενος από τον Νικηταρά και τους άλλους καπεταναίους που άποτελούσαν την ακολουθία του.

Ο Ανδρουτσός, πάλι, για να μην πάει εκείνος στη συνάντησι, έστειλε μαντατοφόρο και τους δήλωσε:

—Ο καπετάνιος είναι άρρωστος και δεν μπορεί νάρθει!

—Ειτότες θα ρθούμε μεϊς στο Δίστομο! απάντησαν οι καπεταναίοι κι' ο Ύψηλάντης.

Και πραγματικά ξεκίνησαν για εκεί. Ο μαντατοφόρος πήγε την πληροφορία στον Ανδρουτσο ο οποίος δεν περίμενε ποτέ να πάνε όλοι εκείνοι στο Δίστομο και βρέθηκε μπλεγμένος!

Τι να κάνει τώρα; Να φύγει; Τότε θα έθεωρείτο ύποπτη κι' ή άρνησι κι' ή φυγή του! Να μείνει; Κι' αφού ήταν «θερίο» στην ύγεια του, όσο ουδέποτε άλλοτε; Κι' αν, όπως ήταν φυσικό, του στείλνε γιατρό ο Ύψηλάντης; Τι θα του έλεγε για την ύποθετική άρρώστια του; Και τί μπορούσε να πάθαι ο γίγαντας εκείνος, που το λαϊκό τραγούδι τόσο παραστατικά τον περιέγραφε:

Σάν βράχος είν' οι πλάτες του
σάν κάστρο ή κεφαλή του
Και τὰ πλατειά τὰ στήθια του
τοίχος χορταρισμένος.

Όταν του ανήγγειλαν ότι πλησίαζαν οι καπεταναίοι κι' ο Ύψηλάντης, καθόταν με τους μπουλαξήδες του σ' ένα σπίτι.

—Βγάτε όλοι έξω! τούς λέει. Και

να μείνι μόνον ο Αντώνης.

Ο Αντώνης Γεωργαντάς ήταν το πρωτοπαλλήκαρό του κι' ο πιο έμπιστος από τους στρατιώτες του. Συνεννοήθηκε λοιπόν μαζί του και τον έβαλε να του βγάλει τις καλτσοδέτες του, τους λεγόμενους «τεγγέδες». Και του τις έδωσε σφιχτά ψηλά στα χέρια του, κάτω από τα φαρδομάνικα της πουκαμίσιας του...

Ύστερα ο πονηρός Όδυσσέας, εξαπλώθηκε στο κρεβάτι και σκεπάστηκε με ρούχα. Κι' όπως το περίμενε, σε λίγο έφτασε πρώτος ο γιατρός του Ύψηλάντη, ο γνωστός και σάν λόγιος Παναγιώτης Σοφιανόπουλος.

—Τί έχεις καπετάν Όδυσσέα; τόν ρώτησε ο γιατρός.

—Υποφέρω, γιατρέ μου!

—Τί καταλαβαίνεις; Τί αισθάνεσαι;

—Νά, τὰ πόδια μου κόβονται, τὸ κε-

φάλι μου πονάει!...

—Μμμ! Έκανε ο γιατρός. Για να ιδω τις σφύξεις!

Και του έπιασε το χέρι να μετρήσει τους σφυγμούς.

—Μπά! Μπά! Έκανε σε λίγο ο γιατρός. Άσχημα! Πολύ άσχημα! Πολύ άταχτα χτυπάνε οι φλέβες σου! Πρέπει άμέσως τώρα να σου πάρω 50 δράμια αίμα, για να μην έχουμε τίποτα χειρότερα!...

Ο Όδυσσέας γύρισε και κύτταξε τον Αντώνη Γεωργαντά. Εκείνος έκανε πως κύτταζε το πάτωμα για να μην προδοθή...

Κι' ο γιατρός ο Σοφιανόπουλος έστειλε κι' έφερε τὰ σύνεργά του και τις βδέλλες. Του έβγαλε άκετό αίμα, του είπε «περαστικά» κι' έφυγε. Όταν πήγε στον Ύψηλάντη του είπε πως ο Όδυσσέας πάει στο καλύτερο! Κι' ότι αν δεν πρόφτανε εκείνος να του πάρη... τὸ αίμα, θά κινδύνευε στὰ σοβαρά ο καπετάνιος!

Ο πονηρός Όδυσσέας Ανδρουτσός βιάστηκε... ν' αναρρώσει και την άλλη μέρα ήταν... περδίκι!

ΘΑΝΟΣ ΒΑΓΕΝΑΣ

ΕΧΑΣΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Σ' ένα καφενείο της πλατείας του Συντάγματος, πίνει τον καφέ του ένας γιατρός μ' ένα φίλο του.

Περνά μια νόστιμη κυρία και ρίχνει μια άγρια ματιά στο γιατρό.

—Τί συμβαίνει και σε κυττάζει έτσι; του λέγει ο φίλος του.

—Κουράριζα τον άνδρα της, απαντά ο γιατρός.

—Κατάλαβα, κατάλαβα. Και θα τον έστειλες στὰς αιωνίους μονάς.

—Όχι αδερφέ. Άπ' έναντίας. Τον έκαμα καλά. Γι' αυτό ή κυρία με κυττάζει έτσι βλοσυρά. Της έχασα την ευκαιρία να γίνη χήρα.

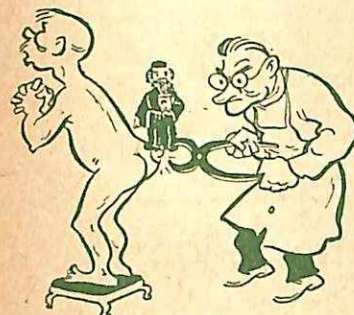
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΛΛΑΣ = ΕΝΑΣ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΡΩΜΗΟΣ

Έδω και ένα μήνα απέθανε στο Βόλο σ' ηλικία 96 χρόνων, ένας έκκεντρικός Ρωμηός αλλά θαυμάσιος άνθρωπος ο δοντιάτρος Ηλίας Λεύκοβιτς.

Τον Μάρτιο του 1942, ο ιδιόρρυθμος Λεύκοβιτς έκάλεσε στο σπίτι του τον φερετροποιό Γ. Οικονόμου και αφού του παρέθεσε πλούσιο για την κατοχική εκείνη περίοδο γεύμα, τον παρεκάλεσε να του πάρη τὰ μέτρα και να του κατασκευάση τὸ φερετρό του!

Ο Οικονόμου διαμαρτυρήθηκε αλλά στο τέλος υπέκυψε. Του έτοίμασε τὸ φερετρό του που τὸ παρέλαβε ο φανοποιός Πολίτης και τὸ ἐπένδυσε με τσίγκο κατά την επιθυμία του Λεύκοβιτς.

Άλλά ο Λεύκοβιτς δεν είχε προνοήσει μόνο για τὸ φερετρό του! Είχε έτοιμάσει και τὸν τάφο του, είδος κατοικίας με σκάλα, τaráτσα και κρύπτη με μαρμάρινο κρεβάτι.

Εκεί κοιμάται τώρα τὸν αἰώνιο ὕπνο του και όχι ὑπὸ τὴν γῆν! Γιατὸ ἀκριβῶς κατεσκευάσε φέρετρο με ἐπένδυσι τσίγκου.

Η κηδεία του, ἐπειδὴ ἦτο μόνος και ἔρημος στὸν κόσμο, ἔγινε με τὴ φροντίδα τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Συλλόγου Βόλου.

ΓΑΛΛΙΑ = Ο ΑΣΚΗΤΗΣ ΓΕΡΟ-ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Τελευταία πέθανε στο Παρίσι ο γιατρός Μαρντρός, πὸ γνωστός για τὴ μετάφρασι τῶν παραμυθιῶν τῆς Χαλιμάς παρὰ για τὰ ἐπιστημονικά του φάτα.

Οι συνάδελφοί του ἔτρεφαν κάποια δυσπιστία στὸν Μαρντρός, γιατί καταγινόταν με τὴ μαγεία. Νεὸς ἀκόμη, εἶχε χωρίσει τὴ γυναίκα του που τὸν ἀπατοῦσε. Τὸ συζυγικὸ ἀτύχημά του τοῦ προκάλεσε μιά τόσο βαθεῖα ἀπογοήτευσι, ὥστε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ διαζυγίου ἔζησε... ἀσκητικά. Μιά μέρα, γνωστός παρισινὸς γιατρός τὸν εἰρωνεύθηκε για τὴν ἐγκράτειά του, Ὁ Μαρντρός, ἐκδικούμενος, τοῦ εἶπε με μυστηριώδη τρόπο: «Γιὰ νὰ σὰς μάθω νὰ μὴ λέτε μεγάλα λόγια, ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ σὰς κάνω ὁμοίό μου! Ἄν μπορέσετε, μὴ γίνετε γελοῖος στὰ μάτια τῶν γνωστῶν σας και τῆς γυναίκας σας!»

Ο δυστυχὴς γιατρός τὴν ἴδια μέρα διεπίστωσε πὸς ὁ Μαρντρός τὸν εἶχε ἀχρηστεύσει με τὴ μέθοδο τῆς ὑποβολῆς! Ἐπῆγε και τὸν ἰκέτευσε νὰ τὸν ἐπαναφέρη στὴ φυσιολογικὴ του κατάστασι, Ὁ Μαρντρός που ἔκρινε ὅτι ἀρκετὰ τὸν εἶχε τιμωρήσει, τοῦ ζανάδωσε τὶς δυνάμεις του.

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ἔγινε γνωστὸ στοὺς γαλλικοὺς ἱατρικοὺς κύκλους και οἱ συνάδελφοί του τὸν ἀποκαλοῦσαν «ἀσκητὴ γέρο-διάβολο».

ΑΓΛΙΑ = ΜΙΑ ΦΛΟΓΕΡΗ ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

Οἱ γιατροὶ ἐνὸς νοσοκομείου τοῦ Λονδίνου ἔκαναν μιὰ περίεργη διαπίστωσι. Ὁ πυρετὸς τῶν ἀρρένων νοσηλευμένων διπλασιζόταν ὅταν τοὺς θερμομετροῦσε ἡ ἀδελφὴ Μαίρη Κλάρκ. Οἱ γιατροὶ ἀποδίδουν τὸ φαινόμενον στὴν προκλητικότητά τῆς φλογερῆς αὐτῆς νοσοκόμου. Ὑστερα ἀπὸ τὴ διαπίστωσι αὐτὴ, ἡ διεύθυνσι τοῦ νοσοκομείου ἔλαβε τὰ μέτρα τῆς. Ὅταν ἡ Κλάρκ εἶναι τῆς ὑπηρεσίας, οἱ γιατροὶ ἐλαττώνουν κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν ἀνοδο τῆς θερμοκρασίας κάθε νοσηλευομένου. Ἐτσι ξέρουν τί τοὺς γίνεται...

ΙΤΑΛΙΑ = Ο ΝΕΚΡΟΘΑΠΤΗΣ - ΧΟΡΕΥΤΗΣ

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ περισσότεροὶ ἀρρωστοὶ τὰ βάζουν με τοὺς γιατροὺς τῶν. Ὡστόσο, σπανίως ἕνας γιατρός βρίσκεται στὴν ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία νὰ τὸν προστατεύσῃ ἀπὸ τὴν ὀργὴν πελάτου του. Καὶ ὅμως, αὐτὸ συνέβη τελευταίως στὸν γιατρὸ Βοργκάνι, ἕνα τῶν μεγαλύτερων χειρουργῶν τῆς Ρώμης.

Ένας νέος, που ὁ Βοργκάνι εἶχε σώσει ἀπὸ ἀνθρακα γύρευε νὰ τὸν πνίξῃ, ἐπειδὴ ἡ σχετικὴ χειρουργικὴ ἐπέμβασι τοῦ εἶχεν ἀφήσει ἕνα μεγάλο σημάδι στὸ μηρό! Ὁ Βοργκάνι ἀναγκάσθηκε νὰ μηνύσῃ τὸν ἀχάριστο πελάτη του για νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ ἐκδικητικὸ του μένος.

Στὴ δίκη, ὁ πρόεδρος τοῦ δικατηρίου ρώτησε τὸν κατηγορούμενο:

—Τί δουλειὰ κάνεις;

—Εἶμαι νεκροθάπτης, κ. πρόεδρε.

—Νεκροθάπτης; Καὶ σοὺ κοστίζει τόσο πολὺ ἕνα σημάδι που σοὺ ἄφησε στὸ μηρό μιὰ ἐγχείρησι που σοὺ ἔσωσε τὴ ζωή!

—Μάλιστα, κ. πρόεδρε.

Γιατὶ τὴ νύχτα ἐπαγγέλλομαι τὸ χορευτὴ και ἐμφανίζομαι στὸ κοινὸ ἡμίγυμνος.

—Νά, φροντίσῃς νὰ μάθῃς νὰ ἐκτελῇς και σεμνότερους χορούς.

τοῦ σύστησε ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου,

που τιμώρησε τὸν νεκροθάπτη-χορευτὴ με πρόστιμο για τὶς ἀπειλές του κατὰ τοῦ σωτῆρος του χειρουργοῦ.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΝ

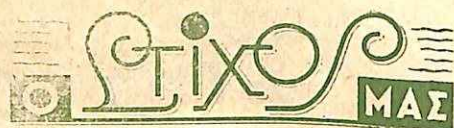

STHENOL

ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ • ΑΡΙΣΤΟΝ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ

RHEOCHOLINE

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΟΛΙΘΙΑΣΕΩΣ
ΧΟΛΟΚΙΣΤΙΤΙΔΟΣ • ΗΠΑΤΙΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΕΡΟΥ

ΛΥΣΣΑ

Τι ώρα! Τι λαμπρά!
"Όλα είναι ανθηρά.
"Η γρίπη απήλθε
"Η λύσσα μάς ήλθε
Λυσσούν ούλα κι' ούλες,
οί σκύλοι κι' γάτες
Λυσσούν οι ξανθούλες
και οι μαυρομάτες.
Στό σπίτι δέν πάω
Μακριά του περνάω
Γιατί με προσμένει
έκει λυσσασμένη
Τι ώρα! Τι χαρά!
ή χρυσή μου ή πεθερά!
Τ. Α.

ΦΘΗΝΑ ΤΗΝ ΓΛΥΤΩΣΑΝ

(Συνέχεια απ' την σελίδα 4)

αφρίζω:
—Μ' το φάγνι τ' αγόρι μ' οί κρα-
τάδες!...
Τά όπλα πήραν φωτιά μόνα τους!
Ευτυχώς οι δυο γιατροί είχαν κερδίσει
άρκετη απόσταση και κατόρθωσαν, κα-
καδιωκόμενοι να φθάσουν στη Λειβα-
διά και να καταφύγουν στη διεύθυνση
της αστυνομίας:
—Σώστε μας... θά μάς σκοτώσουν
οί Βλάχοι!
Οί χωροφύλακες είδαν κι' έπαθαν
να τους σώσουν από τη μανία του
τσέλιγγα και των φίλων του που έν-
νοοσαν να τους λυντσάρουν μέσα
στη διεύθυνση!
Ευτυχώς, ύστερα από μιά ώρα έφε-
ραν ολοφυρομένη και τη μαμμή που ώ-
μολόγησε την αλήθεια και έτσι μπό-
ρεσαν οι δυο γιατροί να επιστρέψουν
στα Ιατρεία των.
"Υστερα από τό πάθημά του αυτό,
ό γυναικολόγος... τά φόρτωσε για την
"Αθήνα!
Τ.Α.

Ο ΚΑΡΔΑΜΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 7)

Ξαφνικά άνοιξε ή πόρτα και φάνη-
κε πάντα χαρούμενη ή κυρά - Νικολά-
καινα.
—Δέ μου λές κυρά - Νικολάκαινα
έκαμεν ό Κάρδαμος, ποιός τό βαράει
αυτό;
"Η κυρά - Νικολάκαινα έρριξε μιά
ματιά... στη γκάιντα!
—Αυτό; Τό βαρεί ού Νικλάκς τ'
Νικλού μ...
—Νικλάκς τ' Νικλού σου; Δηλαδή;
Μέ λίγα λόγια ή κυρά - Νικολάκαι-
να του έξηγήσε σέ τι είχε χρησιμεύ-
σει... ή γκάιντα!
Αυτό ήταν τό χειρότερο πάθημα
του καυμένου του Κάρδαμου, που τον
αποτρέλλαναν οί θεατρίνοι όπως θά
δούμε στο επόμενο φύλλο μας.
ΤΑΣΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

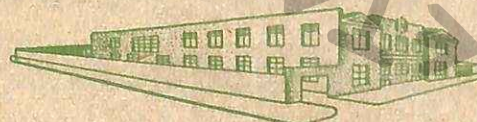

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

(Συνέχεια εκ της 2ας σελίδος)

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
RHÉO- CHOLINE	Sulfate de magnésie dess. Peptones de viande, d' oeuf et de poisson. Cynara Sco- lymnus (Extrait d'artichaut) Υπερέχει των παραπλ.ξένων ως περιέχον 3 πεπτόνως και επί πλέον εκχύλισμα Artichaut	Χολολιθίασις. Ίκτερος. Χολοκυστίτις υποξεία και χρονία. Ύπσαιρία ή- πατος. Χρόνια χολαγγειίτιδες. Ήπα- τίτιδες θερμών χωρών	Κοκκία (granul.)	1-3 κοχλιάρια του καφέ ήμερησίως έντός 1/2 ποτηρίου θερμού ύδατος Μετά ταύτα κατάκλις επί 1/4 της ώρας επί του δεξιού μέρους.
SEDO- FLORINE	Passiflora Incarnata. Ballo- te. Anemone pulsatille.Saule blanc. Crataegus Oxyacan- tha.	Τό αποτελεσματικώτερον των γενικών αντινευρικών σκευασμών. Άσπνία. Νευ- ροφυτικά διαταραχά. Συμπαθητικοτο- νία. Άγχώδεις καταστάσεις. Παλμοί. Σπασμικοί καταστάσεις.	Υγρόν εν- χαρίστου γεύσεως	1-3 κοχλιάρια του καφέ ή και περι- σσότερα ήμερησίως
SEDOPUL- MINE	Sulfogaïacolate de potasse. Codeine phosph. Benzoate de Soude. Lobélie. Aconit. Eau de Laurier cerise. Tolu.	Γρίπη. Τραχειίτις. Όξεία βρογχίτις. Χρόνια καταρροή των όρόγγων. Κοκ- κύτης. Άσθμα. Βρογχοπνευμονία πνευ- μονικά φυματίωσης	Σιρόπιον	3 κοχλιάρια του καφέ ή σούπας ή και περισσότερα ήμερησίως
SEPSIO- DINE	Iodobenzomethylformine	Χρόνια ρευματισμοί. Άρθρίτιδες. Νευ- ραλγία και νευρίτιδες. Έρπηξ ζωστήρ. Ίσχιας. Λοιμώξεις νευρικού συστήμα- τος. Στηθάγχη κλπ.	Φύσιγγες των 5 c.c.	1-2 ενέσεις των 5 cc. ενδοφλεβίως ή ενδομυϊκώς καθ' εκάστην Τελείως άνεκται. Ούδεμία αντίδρασις.
STHENOL ELIXIR	ArrhénaI. Glycérophosphate de Soude et de Chaux. Manganese. Extraits to- niques divers.	Έξαντλητικά καταστάσεις. Άναμμία. Λευχαιμία. Ύπερκόπσις. Χλώρωσις. Ανάρρωσις. Τό καλλίτερον διεγερτικόν της όρε- ξεως.	Φιαλίδια των 350 gr.	3 ποτηράκια του λικέρ τρίς της ήμέ- ρας πρό των γευμάτων. Παιδιά: άνά 1/2 ποτηράκι τρίς τη ήμέρας
TONOCAR DOL Gouttes Ampoules	Σταθερόν διάλυμα Pentamé- thylénététrazole, ούδέν τό κοινόν έχον μέ τά άπλά παρα- σκευάσματα της συνθετικής καφουράς.	Καρδιακή έκλυσις. Καρδιακή έξασθέ- νησις και ή εξ αυτής προφύλαξις κα- τά την διάρκειαν λοιμωδών νόσων γρίπης, βρογχοπνευμονίας, τύφου κλπ.	Amp. 1 c.c. Φιαλί- δια των 10 gr.	Σταγόνες: 20. 3-4 φορές ήμερησίως Παιδιά: 1/2 δόσις 1 φύσιγγ υποδορ. ενδοφλεβ. ενδομυϊκ. ήμερησίως ή και περισσότερον
TONOSE- RUM	Méthylarsenate de Fer. Ca- cod. de Soude et de Man- ganése. Glycerophosphate de Soude. Sérum phys.	Άναμμία. Λευχαιμία. Χλώρωσις. νευ- ρασθένεια. Ύπερκόπσις. Άδυναμικά καταστάσεις. Ανάρρωσις	Φύσιγγες των 5 c.c.	1 ενέσις ενδομυϊκώς, καθ' εκάστην
VITAPHAN Ampoules Tablettes	Acide Phenylcholin Carb. Sodique, Salic. de Soude. Vitamine B ¹ Γά δισκία περιέχουν κωδεΐνη.	Όξεία οδρινή αρθρίτις. Όξείς και χρόνιος ρευματισμοί. Ίσχυαλγία. Νευ- ραλγία. Νευρίτιδες. Όσφυαλγία. Ρο- νοχ. αρθρίτις	Φύσιγγες δι' ενδοφλ. 10 c.c. Δισκία.	Ampoules 5-10 cc. ήμερησίως εν δοφλεβίως ή ενδομυϊκώς Δισκία 1-3 ήμερησίως μετά τά γεύ- ματα
HEPA- TRAT & FERRO HEPATRAT	Ήπατικόν εκχύλισμα γνωστής αντιαναιμικής ενεργείας. Ήπατικόν εκχύλισμα μετά αι- δήρου	Άναμμία πάσης φύσεως	Φύσιγγες των 2 c.c. Σιρόπιον	Μόνον ενδομυϊκώς, 1 amp. καθ' ήμέ- ραν. Σιρόπιον: 1-2 κοχλ. σούπας καθ' ήμέραν εις ποτήριον ύδατος, καθ' όδη- γίαν ιατρού.
SPASMO- LYSIN	Phénobarbital Hyoscya- mine sulf. Atropine sulf. Hyo- scine brom.	Έξαιρετικόν αντισπασμωδικόν. Ρυθμι- στικόν του παρασυμπαθητικού. Παιδι- κός πυλωρόσπασμος. Κωλίτις. Διάρ- ροια. Χολοκυστίτις. Κωλικός του νε- φροφ. Πρόσφορος έκπερμάτωσις. Βρογχί- κόν άσθμα. Στηθάγχη. Έπιληψία	Δισκία.	1-6 δισκία ήμερησίως άνευ τοξικού φαινομένου αναλόγως της υποδείξεως του ιατρού

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΛΚΑΙΟΥ 1-3
(ΓΕΩΡΓΙΑ ΟΔΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΗΛΥΣΙΑ)
ΤΗΛΕΦ. 70-401
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ & ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔ. ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛΕΦ. 51-181

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΟΔ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 5
ΤΗΛΕΦ. 30-87
Ανταποκρίνεται εις τάς περισσότεράς πό-
λεις του εσωτερικού

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ του Ίατρικού Συλ-
λόγου μίας τών μεγαλυτέρων
πόλεων της Ελλάδος, παίρνει
στο τηλέφωνο τον πρόεδρο του
Ίατρικού Συλλόγου Καλαμών
καί του λέγει:

—Φίλιτατε, σήμερα φθάνει στην πό-
λι σας όπου θά παραμείνη μιά έβδο-
μάδα, ο γιατρός Μετεναλμπόπουλος.
Είναι άνηψιός μου, χρυσό παιδί και
άριστος έπιστήμων. Έλπίζω να τον
περιποιηθήτε.

—Όσο γι' αυτό μπορείς να είσαι
βέβαιος.

—Εύχαριστώ. "Α! Όφείλω να σας
προειδοποιήσω πως μέ τό παραμικρό
βάζει έξωφρενικά στοιχήματα και
πάντοτε κερδίζει. Έδω δέν έχασε ά-
κόμη στοιχήμα. Θά χαρώ πολύ αν
στην πόλι σας βρή τό δάσκαλό του.

—Καλά πού μέ προειδοποίησες να-
χω τό νού μου.

Την άλλη μέρα ο Πρόεδρος Καλλα-
μών τηλεφώνουσε στον πρόεδρο της
μεγαλουπόλεως.

—Περιποιηθήκαμε χθές τον άνηψιό
σου. "Ο Σύλλογος πορέθεσε γεύμα
πρός τιμήν του.

—Εύχαριστώ πολύ. Έπιφυλλάσσο-
μαι.

—Καί βρήκε τό δάσκαλό του!

—Όχι δά! "Αλλ' αυτό είναι υπέρο-
χο! Ποιός ό δάσκαλός του;

—Εγώ! Κατά τη διάρκεια του γεύ-
ματος έλέγχθη ότι τά χρωματιστά έ-
σώρρησε είναι ανθυγιεινά και μου
παρετήρησε πως βλέπω την ύγεια
μου φέρων... κόκκινον έσώβρακο! "Α-
πάντησα πως φορώ άσπρο. Έπέ-
μενε πως είχε τις πληροφορίες
του. Καταλήξαμε να στοιχηματίσουμε
ένα κιβώτιο σαμπάνιες και, φυσικά,
τόν κέρδισα!

—Έδειξες τό σώβρακο πού φο-
ρούσες;

—Διάολε! Άφού ήμουνα βέβαιος
πως φορούσα άσπρο...

—"Α! τον άθλιο! Είχε στοιχηματί-
σει έδω τρία κιβώτια σαμπάνιας πως
θά σέ ξεβρακώση μέ πρώτη εύκαι-
ρία.

ΤΟΝ ΣΙΓΟΥΡΑΡΙΣΕ

Ό άρρωστος: Γιατρέ μου είσθε βέ-
βαιος πως έχω πλευρίτιδα;

Ό γιατρός: Άπολύτως βέβαιος.

Ό άρρωστος: Σας ρωτώ γιατί ένας
φίλος μου πέθανε γιατί ό γιατρός του
είχε διαγνώσει δυσεντερία ενώ εκεί-
νος είχε τύφο.

Ό γιατρός: (θυμωμένος) Άνοησίες!
Όταν θεραπεύω κάποιον από
δυσεντερία, πεθαίνει από πλευρίτιδα!

Ό γιατρός Χ. γυναικώς αλλά και
φοβερός τσιγγούνης περνά τό Σαββα-
τοκύριακό του στο Λουτράκι. Στο
χώλλ του ξενοδοχείου συναντά μιά
ώραία συγκάτοικό του και άρχίζει
την πολιορκία. Για να τά καταφέρει
αναγκάζεται να υποστή τη μεγάλη
θυσία και αποφασίζει να της προσφέ-
ρη κάτι.

Φωνάζει τό γκαρσόν τό όποιον του
λέγει πως σέ λίγο θά είναι έτοιμα ώ-
ραία παγωτά σαντιγύ. Την ανάγκη
φιλοτιμίας ποιούμενος, ό φίλος μας
παραγγέλλει δύο.

Έν τώ μεταξύ επιτίθεται δριμύτε-
ρα. "Αλλ' ή κυρία μέ τάκτι και εγγέ-
νεια πολλή του δίνει να καταλάβη
πως τίποτα δέν έχει να κερδίση, γιατί
είναι τρομερά άφοσιωμένη στον άν-
δρα της.

Ό γιατρός μόλις κάνει τη διαπίστω-
ση αυτή, δέν χάνει καιρό. Χτυπά τά
χέρια του και έρχεται τό γκαρσόν.

—Φίλε μου, του λέγει, να μείνουν
τά παγωτά. Φέρε μας καλύτερα δυο
καφεδάκια!

ΤΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΣΕ

Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ: Πρίν άρχίσει τό
έργο του.

—Όφείλω να σας προειδοποιήσω —
γιατί είμαι πολύ ειλικρινής — ότι μ'
αυτή την έγχειρση τέσσερις άσθενείς
στούς πέντε πεθαίνουν. Έχετε να μου
ζητήσετε τίποτα πρίν άρχίσω;

Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ: Ναί. Δώσε μου άμέ-
σως τά ρούχα μου, τά παπούτσια μου.
τό καπέλλο μου...

ΜΙΑ ΕΚΠΛΗΞΙΣ

Ο ΔΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ, αλλάζων χει-
ραφία μέ τον έπισκέπτη του: Πώς
πάμε; Άνοιξε τό στόμα σου και κά-
νε ά!

Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ: Άλλά γιατρέ
μου, δέν ήλθα για να με ξαναξετά-
σετε. Ήλθα για να πληρώσω τό λο-
γαριασμό μου.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: "Α! ά! ά!...

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τφ άρθ. 6 § 1 τοϋ
Α. Ν. 1092/1938

Έκδότης - Διευθυντής
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΟΜΗΡΟΣ Γ. ΠΙΟΥΣΜΑΣ
Βάχου 10

Συνδυάσατε την

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ:

Ἡ EVELPIN εἶναι πρωτότυπος σκευασία εἰδικῶς παρασκευασμένου γαλακτώματος λεκιθίνης, χολεστερίνης καὶ προβιταμίνης Α (λουτεΐνη) περιέχοντος ἐπὶ πλέον πρὸς ἀξίαν τῆς βιολογικῆς ἐνεργείας τῶν ἀνωτέρω οὐσιῶν τοὺς ἠλεκτρολύτες Ca Cl₂ Na Cl, KCl ὡς καὶ Βιταμίνην C εἰς ἀξιόλογον ποσότητα.

Ἡ EVELPIN ἐπιτυγχάνει τὴν ἐναλλαγὴν τῆς ὕλης· αὐξάνει ταχέως τὸ βάρος τοῦ ὁργανισμοῦ εἰς τὸ φυσιολογικόν, τονώνει τὸ νευρικόν καὶ αἱματοποιητικόν σύστημα, γενικῶς δὲ τὸν ὁργανισμόν· καὶ τέλος ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν τῶν ἀδένων ἔσω ἐκκρίσεων καὶ κυρίως τῶν γεννητικῶν τοιοῦτων.

μέ το

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ:

Πρωτότυπος σκευασία περιέχουσα ἀσβέστιον καὶ φωσφόρον εἰς καταλλήλους ἀναλογίας. Ἡ κατακράτησις παρὰ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν ἀναγκαίων τούτων στοιχείων, ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς περιεχομένης ἐν αὐτῇ Βιταμίνης D εἰς ἀξιόλογον ποσότητα. Ἡ πρωτοτυπία τοῦ παρασκευάσματος ἐγκρίεται εἰς τὴν εἰδικὴν μέθοδον παρασκευῆς καὶ τὰς εἰδικὰς σταθεροποιητικὰς οὐσίας, αἰτίνας διατηροῦν τὸ παρασκεύασμα ἐπὶ μακρὸν ἀναλλοίωτον. Ἀμειωτος ἀφροδίσις. Ἐντατικὴ ἀναμετάλλωσις τοῦ ὁργανισμοῦ. Περιττὸν νὰ το νισθῇ ὅτι αἱ διάφοροι σκευασίαι «CALCIUM VITAMINE» οὐδὲν τὸ κοινόν ἔχουν μὲ τὸ DECAL.

καὶ θὰ ἔχετε

Ὁριστα ἀποτελέσματα

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ:

Ὁργανικὴ ἀτονία καὶ σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ὑπερκόπωση. Προφυματικά καὶ φυματικά καταστάσεις. Καχεξία καὶ βραδεία ἀνάπτυξις τῶν παιδίων. Ἀναιμία. Χλωρώσις. Ἀναρρώσεις ἐκ λοιμωδῶν νόσων καὶ ἄλλων μακροχρόνιων ἀσθενειῶν. Νευρασθένεια καὶ νευρικαὶ ἐν γένει παθήσεις. Ἀνωμαλίας τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὕλης, διαταραχαὶ τῶν ἔσω ἐκκρίσεων καὶ εἰδικώτερον τῶν γεννητικῶν ἀδένων (ἀνδρική ἀνικανότης, ἀναφροδισία, γυναικός). Φωσφατουρία. Ἐξασθένεισις τῆς καρδίας. Διαβήτης, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἰνσουλίνης.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ:

Ἐξασθένεισις· ἐξ ὑπερκόπωσης. Ἀναρρώσις. Νευρασθένεια· καταστάσεις. Ἰρίπη. Ἀποτιτάνωσις· Ραχίτισμός. Ἐπιθεώρησις εἰς τὴν πώρωσιν τῶν καταγμάτων. Τερηδων. Ἐγκυμοσύνη. Πνευμονικὴ φυματίωσις. Φυματώδεις ἀδενίτιδες. Χειρουργικὴ φυματίωσις. Αἰμαρραγίαι· Αἱμορροσύνη. Μαιευτικαὶ Αἱμορραγίαι· Αἱμορραγίαι ὁδῶν καὶ αἱμορραγίαι. Αἱμορροϊτικαὶ αἱμορρῶν, ρινός. Μετεγχειρητικαὶ αἱμορραγίαι. Αἱμοφιλία. Ἐξιδρώματα. Πλευριτικά καὶ τοῦ περιτοναίου. Οἱδήματα. Ἐμετοὶ καὶ διάρροια· Ἐπίμονοι διάρροια. Σπασμοί· Τετανία. Σπασμοφιλία. Ἐλαμφία. Προϊόδα μυϊκῆ ἀτροφίας· Μυκλγία. Μυϊκὸς κάρσος. Ἀλλεργικαὶ καταστάσεις. Ἀσθμα. Κνίδωσις. Κνήμες. Ἡμικρανία. Μὴ ἀνεκτικότης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς (χημειοθεραπεία, βαρβιτουρικά κλπ.)